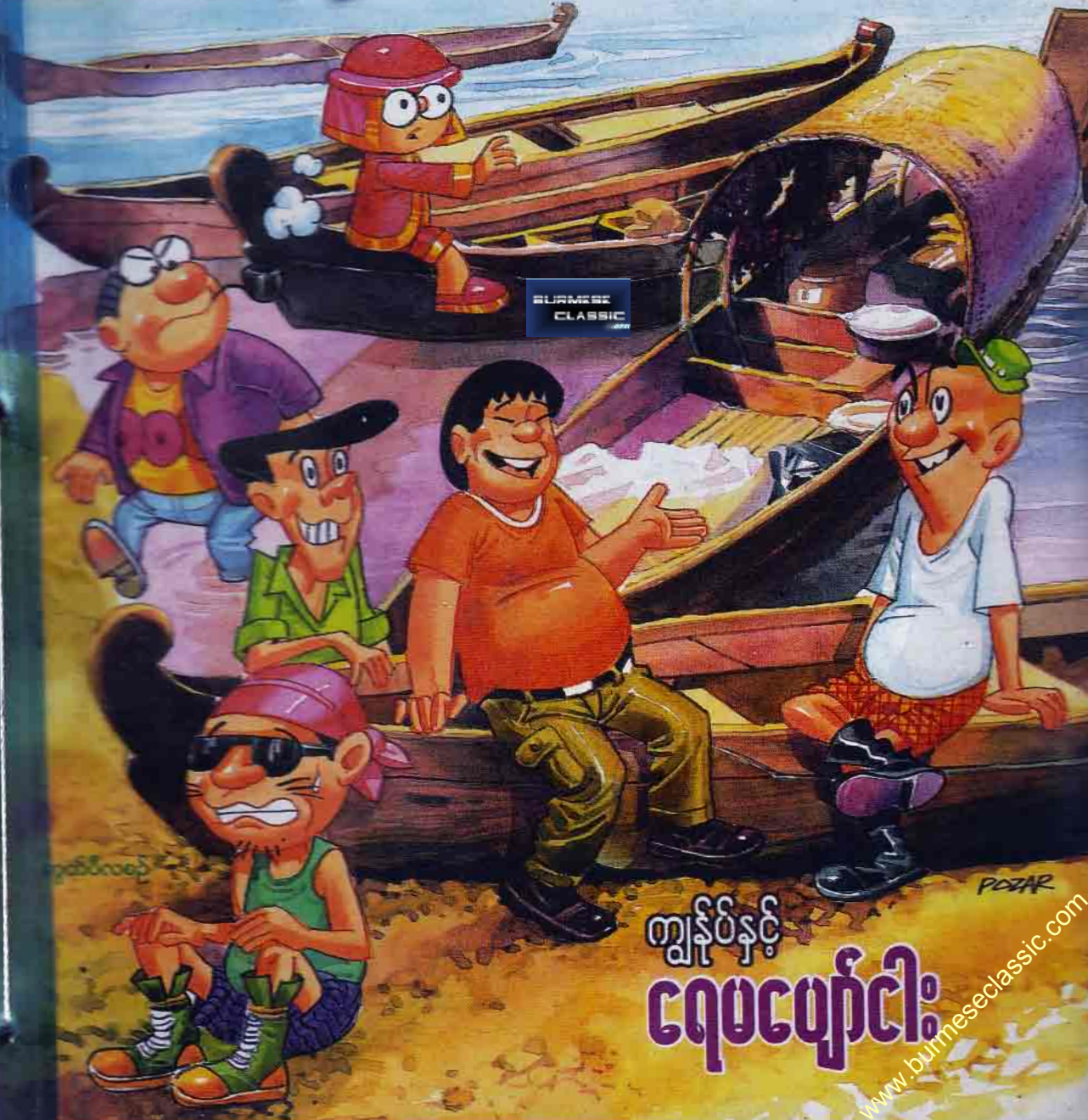

ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်

BURMESE CLASSIC

POZAR

ကျွန်ုပ်တို့
ရေပလွှာငါး

ရင်သွေးအကျ စာမျက်နှာ

မကြာညီသင်း
သူငယ်တန်း(က)
အ.မ.က(၅)
ဒဂုံမြို့သစ်(အရှေ့ပိုင်း)
ရန်ကုန်မြို့

BURMESE
CLASSIC

တည်းဖြတ်ထုတ်ဝေသည်။

အိမ်ထောင်ရေး

ကဏ္ဍ

ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၀၀၅ခုနှစ်

တင်အောင်နီ
 ဆွေမင်း(ဇနီး)
 ဆန်းထွန်း
 အောင်စိုးမျင့်
 စိုးလွင်(ဒိုက်ဦး)
 ကိုခိန်
 ဝလုံး
 ကြိုင်နီ
 နောက်နောက်
 ထွတ်ဦး(စစ်ကိုင်း)
 ပိုးလာ

စာမူနှင့်ပြုချက် - ၃၀၀၆၆၉၄၀၅၀၇

မျက်နှာစုံနှင့်ပြုချက် - ၅၄၀၆ ၂၉၀၅၀၇

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - ပိုးလာ

ပုံနှိပ်/ထုတ်ဝေသူ
 ဦးခင်မောင်မြင့် (ဆွေမင်း၊ဇနီး)
 တွတ်ပီရောင်စုံအောင်ထက်(ဝမ်းကွဲ ၂)
 မြိုင်ရာဇာလွတ်ပီ လစဉ် (၃၇၆၂)
 အမှတ် ၄(က) အဝေရာလမ်း
 ဘောက်ထောင်ရန်ကင်းပြီ၊နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့။

မျက်နှာဖုံးဖလင်
 စိန်နန်း

အတွင်းဖလင်
 တွတ်ပီ

စာအုပ်ချုပ်
 ကျော်နီနင်းအဖွဲ့

အုပ်ရေး - (၅၀၀)

ထန်ပိုး - (၅၀)

ဖြန့်ချိရေး

ဓမ္မရတနာ-စာပေ
 အမှတ်(၁၄၆) ပထမထပ်(ဘယ်)
 ၃၅၆၀၆၊(အလယ်)
 ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့၊ မုန်း-၃၅၅၉၃၃
 E-mail: mudi@singon.net.mm

ခေါင်စော

တော်လှမ်း

မင်းယုဝေ

သရုပ်ဆောင်

တင်ဆောင်သူ

ရှေးသရောအခါ ဗာရာဏသီပြည်ထပ်
ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော ဗြာဟ္မဏ
သုဋ္ဌေးလင်မယား နှစ်ယောက် ရှိ၏။
သူတို့တွင် သားတစ်ယောက်နှင့် သမီး
တစ်ယောက်ရှိသည်။ သားကို အင်္ဂါတ္တိ
ဟု အမည်ပေး၍ သမီးကို ယသဝတီ
ဟု အမည် ပေးသည်။

အင်္ဂါတ္တိသည် အရှယ်ရောက်သောအခါ
တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွား၍ ပညာဆည်းပူး
ပညာများ တတ်မြောက်သောအခါ မိဘ
တို့ထံ ပြန်လာသည်။ နှစ်အတန်ကြာသော
အခါ မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန် သွားသည်။ မိဘ
လှသော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို အင်္ဂါတ္တိ
တို့ မောင်နှမ ရရှိကြသည်။

သို့ရာတွင် အင်္ဂါတ္တိက ဥစ္စာတို့ကို မယူ
ရသောရဟန်း
ပြုမည်ဟု ဆိုလျက် နှစ်ဆယ်အားပစ္စည်း
ဥစ္စာအားလုံးကို ပေးအပ်သည်။
သို့ရာတွင် နှစ်ဆယ်ကလည်း မယူပေ။

မောင်ကြီး ကျွန်မသည် မောင်ကြီး ဇွန်ပစ်သော တံတွေးကို ဦးခေါင်းဖြင့် မခံလိုပါ ဥစ္စာကို အထို မရှိပါ မောင်ကြီးနှင့် အတူ ရသေ့အဖြစ် ခံယူ နေထိုင်လိုပါသည် ဟူ၍ ဆို၏။

သို့ဖြင့် သူတို့ မောင်နှမသည် ရှိသမျှ ဥစ္စာတို့ကို လှူဒါန်းစွန့်ကြဲပြီးလျှင် ဗာရာဏသီပြည်မှ ထွက်ခွာကြ၏။ သုံးယူဇနာ ကွာဝေးသော တောအရပ်တွင် တရားသင်္ခမ်းဆောက်၍ ရသေ့အဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ကြ၏။

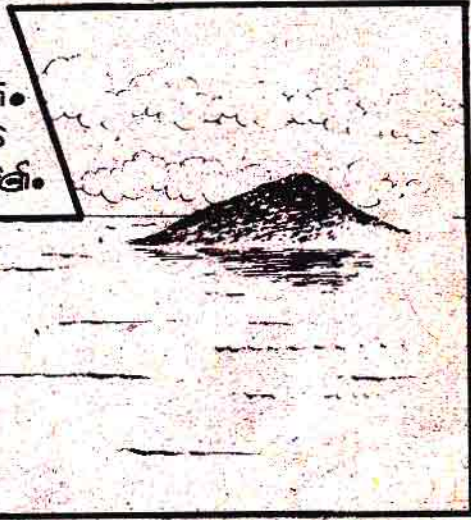

အင်္ဂါတ္တိရသေ့ကို ကြည်ညိုကြားသဖြင့် လှူဒါန်းများပင် ရသေ့ ပြုလာကြ၏။ အခြံအရံ များလာ၏။ လာဘ်ပူဇော်မှုသည် များလာ၏။ ထိုအခါ အင်္ဂါတ္တိရသေ့သည် မနှစ်မြို့ နှမငယ်ကိုပင် အသိမစား တစ်ကိုယ်တည်း ထွက်ခွာ ပြီးလျှင် ဥယျာဉ် တစ်ခု၌ တစ်ပါးတည်း နေထိုင်၏။ တရားကို ကြိုးစားအားထုတ် ၏။ စွန့်ခွာ ရသေ့ အဖြစ်သို့

စရောက်ရှိသွား၏။ ထိုအခါ လှူဒါန်း ရောက်လာကြပြီး ပူဇော်ကြပြန်၏။ လာဘ်လာဘာတို့ ပေါများလာပြန်၏။ အင်္ဂါတ္တိရသေ့ မနှစ်မြို့နိုင်ပြန်။

ထိုနေရာမှ ဖယ်ခွာ၍ လူသူဝေးသော
ကျွန်းတစ်ကျွန်းသို့ သွားရောက် နေထိုင်၏။
ထိုကျွန်းရှိ ကံပြင်းပင်ကြီးကို အမှီပြုလျက်
ကျောင်းဆောက်၍ တစ်ပါးတည်း နေထိုင်၏။

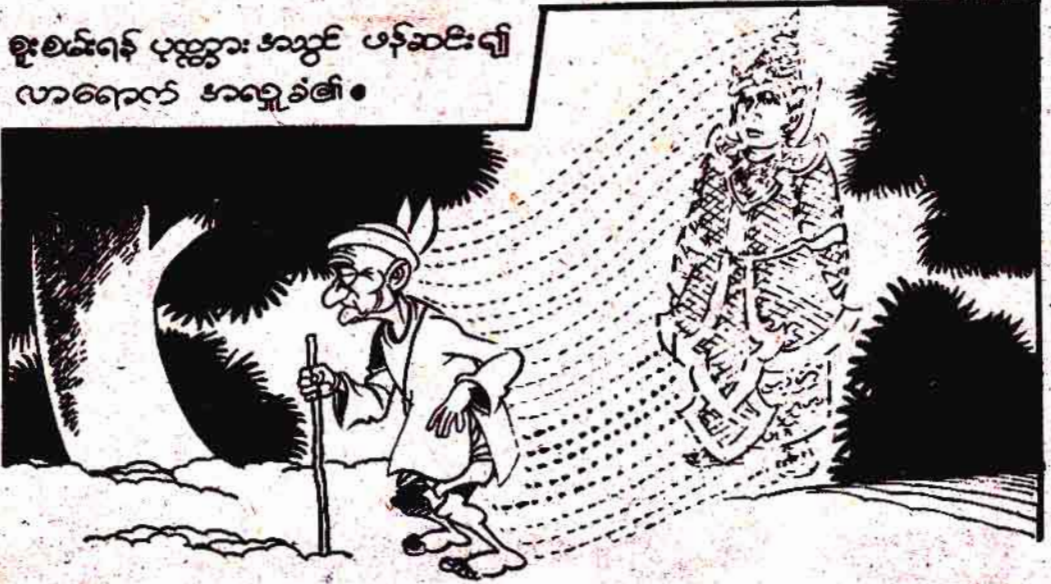
အင်္ဂုလိရသောသည် အာဂ္ဂုန်ခြီးခြွာ
နေထိုင်၏။ ကံပြင်းပင်ကြီး အသီး သီးသော
အခါ အသီးကို စား၏။ အသီး မရှိသောအခါ
အရွက်ကို ဖြတ်စား၏။ အစားကို ခြီးဖြဲ
စားရုံမက အပိတ်အနေကိုလည်း
ခြီးဖြဲ၏။ တရားကိုသာ အထူး ငြီးစား
အားထုတ်၏။

ထိုအခါ သိကြားမင်းသည်

အင်္ဂုလိရသောကို

စူးစမ်းရန် ပုတ္တကား အသွင် ဖန်ဆင်း၍
လာရောက် အရှေ့ခံ၏။

ထိုအချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်တို့ရေသူသည် အစားအသွက် ကံမြင်းရွက်ပျက်
စားမည်ဟု ဖြစ်ဆင်နေချိန် ဖြစ်သည်။

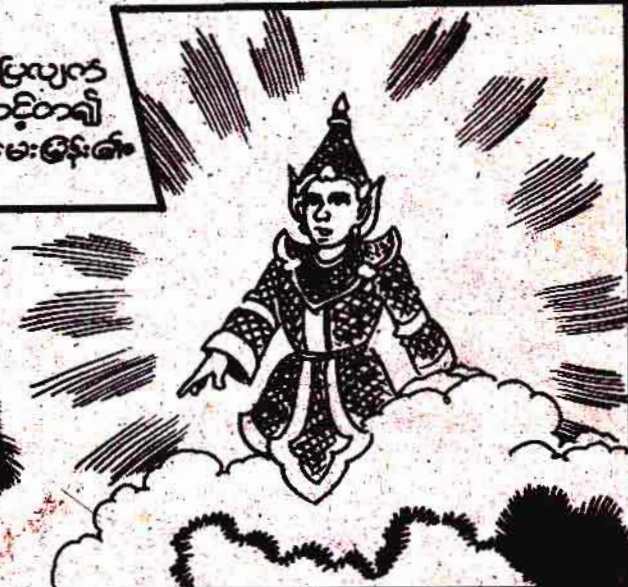
ဣဒိုလျှင် သိကြားမင်းသည် သုံးရက်တိုင် လာ၍ သုံးငြိမ် အရှေ့ခံ၏။

အင်္ဂါတ္တိကလည်း ရှေးနည်းအတိုင်းလှူ၍
အစာမစားဘဲ မြီးခြံ နေထိုင်၏။

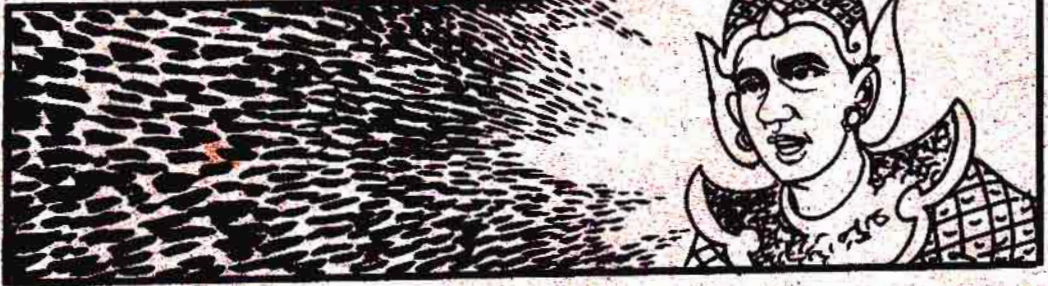

သုံးရက်မြောက်သောအခါ
သိကြားမင်းသည် ကိုယ်ဝင်ပြုလျက်
မေ့စဉ်သင့် အရာကို တောင်းတ၍
လှူသို့ လှူပါသနည်း ၊ ဟုမေးမြန်း၏။

အင်္ဂါတ္တိက၏သည် နတ်စည်းစိမ်
သိကြား စည်းစိမ်ကို မလိုဘဲ ဘုရားအဖြစ်ကို
လိုသဖြင့် လှူသို့ လှူ၍ လှူသို့ မြီးခြံစွာ
နေထိုင်ကာ တရားအားထုတ်နေခြင်း
ဖြစ်သည် ၊ ဟု ပြန်ဖြေ၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် သိကြားမင်းသည်
အဆွန် ကြည်ညိုလှသာဖြင့် လိုရာဆုကို
ပေးမည် ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ အဘိဋ္ဌိက လောင်မာန် ဆုကိုလက်ခံ
ပါက လောဘာ ဒေါသ စသည်တို့ ပွားတော့
မည်။ ယင် သိကြားမင်း ကဲ့သို့သာ နတ်၏
အဆင်းကို ဖြစ်နေရလျှင်လည်း ငါ့တွင်
ဖိုးဖြေ အကျင့်တို့ ရွေးပူးလေတော့မည်။
ငါ့ထံသို့ ယင်မလာရန်သာ ငါတောင်းဆိုပါ၏
ဟု ဆို၏။

သိကြားမင်းသည် နှစ်ရသော ကောင်းမှုပါပြီ အရှင်ရသေ့ထံ မလာ
တော့ပါ။ ဟု လှမ်း၍ မှီသောစွာ ရှိဦး လှန်တော့၏။ ထို့နောက် ယိပိ
နေရာ တာဝတိံသာသို့ ဖြန့်ပွားလေသည်။

ဖြီး

ရင်သွေးလက်ရာ

မောင်ရန်နိုင်
(၁၄)နှစ်၊
မိလိကုန်၊
အင်္ဂပုမြို့။

မခင်မျိုးနိုင်
(၁၁)နှစ်၊အဋ္ဌမတန်း(က)
အထက(၂)၊ကမာရွတ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

မပန်းပွင့်
(၁၄)နှစ်၊အဋ္ဌမတန်း(က)
အထက(၄)၊ဝိုလ်တထောင်၊
ရန်ကုန်မြို့။

မောင်ချစ်၊ဦးလွင်
(၁၃)နှစ်၊အဋ္ဌမတန်း(က)
အထက(၁)၊
မြင်းခြံမြို့။

တွက်ခိုင်းသွေးတမ္မာ ကဏ္ဍသည် - - -

- ကတော့နားရမ်းသူကလေးများအတွက်ဖြစ်ပါသည်။
- တကလေးများ ပါဝင်လက်ရည်သွေးဖိုင်ရန် စမ်းကျင်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
- သို့ဖြစ်-
- အောက်ပါ ကဏ္ဍများတွင် ကလေးများပါဝင်နိုင်ပါသည်။

ဝါတ်ပုံကဏ္ဍ

- (၁) ~~မိတ်ပုံတစ်ပုံ ဝါတ်ပုံကဏ္ဍအဖြစ် ဖြစ်ပါသည်။~~
- (၂) အမည်း၊ အသက်၊ အစား၊ ကျောင်း၊ နေရပ်လိပ်စာ ပြုစုပါသည်။

ရင်သွေးလက်ရာကဏ္ဍ

- (၁) နှစ်သက်ရာ ပုံကို ရေးဆွဲပါ။
- (၂) ပုံ(၅)လက်မ ပတ်လည်ထက် မကြီးစေရပါ။
- (၃) မင်နက်(သို့မဟုတ်)မင်နီဖြင့် ရေးဆွဲနိုင်ကြပါသည်။
- (၄) မိတ်ပုံတစ်ပုံ ပေးပို့ရပါမည်။
(မိတ်ပုံပုံစံလျှင် ထပ်မံ ပို့ရန်မလိုပါ။)
- (၅) အမည်း၊ အသက်၊ အစား၊ ကျောင်း၊ နေရပ်လိပ်စာ ဖော်ပြရပါမည်။

ရင်သွေးကဏ္ဍကဏ္ဍ

- (၁) တကလေးကဏ္ဍများ ဖြစ်ရပါမည်။
 - (၂) မိတ်ပုံတစ်ပုံ ပေးပို့ရပါမည်။
(မိတ်ပုံပုံစံလျှင် ထပ်မံ ပို့ရန်မလိုပါ။)
 - (၃) အမည်း၊ အသက်၊ အစား၊ ကျောင်း၊ နေရပ်လိပ်စာ ဖော်ပြရပါမည်။
 - (၄) မိမိ ကိုယ်တိုင်ရေး၊ ကဏ္ဍဖြစ်ကြောင်း၊ အုပ်ထိန်းသူ၏ လက်မှတ်ပါရှိရပါမည်။
- (ဤကဏ္ဍတွင် ရွေးချယ်ခံရသူအားလုံးကို တွက်ခိုင်းကဏ္ဍအရပ်မှ စာအုပ်တစ်အုပ်စီ လက်ဆောင်ပေးပါမည်။)
ပေးပို့ရန်လိပ်စာ

အမှတ်(၄/က) အဝေရာလမ်း၊ ဘောက်ထောက်၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများအတွက်

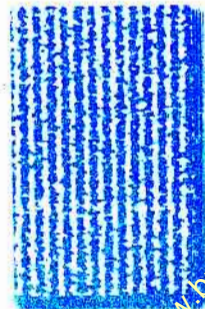
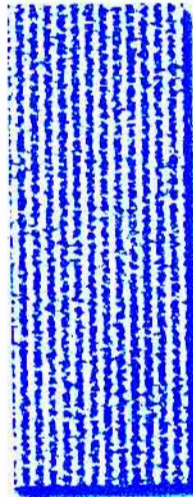
မြိုင်ရာဇာ

ကျွန်ုပ်

ကျွန်ုပ်

၄၄

ရေမပျော်ပါး

ဝေဟ ဂေဟင်
ဆီဟ.. နှစ်နေ့ နေ့မှ
ထွက်ကြတာ.. သူတို့က
လှူတော်ကုသုဒ္ဓါ
မသိဘူးလား-

ဒါ.. သို့လည်း.. ငွေ.. ခံ
အားပေး.. နှစ်ရက်ကောင်း
ကောင်း.. ပြောခဲ့ပါပြီ... နှစ်
နေ့.. နေ့ဟ.. ဟင်း.. ရွက်
ခု.. ပြီး.. ပြန်ကြည့်ရအောင်!
အခုတော့.. ဒါဟ..

ခွေး.. ခွေး
ခွေး.. ခွေး.. ဟင်း..
ရွက်.. ခွေး.. ခွေး..
ရင်း..

မသေးမှန်းက.. ကြီးကြီးပြော
မဟုတ်ဘူး.. သို့လည်း.. ဟင်း.. ရွက်..
ခွေး.. ခွေး.. နေ့ရောက်ကြပါပြီ
ဆီဟ.. ဒီနေ့ဟ..

ရွက်.. ခွေး.. ခွေး.. ခွေး..
ပွေး.. ခွေး.. ခွေး.. ခွေး..
ကောင်း.. မသိဘူးကလေး.. ရ

ဟုတ်တယ်.. ဟုတ်တယ်
အိမ်ကထဲ.. သိပ်ကောင်း
တယ်..

မ...
အခုကလေးပဲ...
ကလေးပဲ...

ဒီကလေးကလေး...
အခုကလေးပဲ...
ကလေးပဲ...

အခုကလေးပဲ...
ကလေးပဲ...
ကလေးပဲ...

ကလေးကလေး...
အခုကလေးပဲ...
ကလေးပဲ...

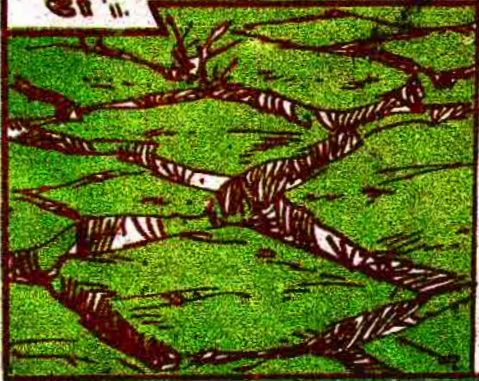

ထိုနေ့မှာ... ရွာအောက်ကမ်းခြေပူပူ... ရွာ... နေ့... နေ့...
ပွား... ရွာကပင်ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...
ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...
ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...

ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...
ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...
ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...
ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...

ထိုနေ့မှာ... ရွာအောက်ကမ်းခြေပူပူ... ရွာ... နေ့... နေ့...
ပွား... ရွာကပင်ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...
ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ... ရွာ...

သနပ်ပွယ်ရဲ့.. ငါ့.. လျှောက်လက်လက်
 ဖြားပျံ့တယ်.. ဂွာထိကကုလွယ်လို့..
 သိကြပျံ့မလေးသေးဘူးနဲ့ဗျ..

ဒီကော့.. သနပ်ပွယ်
 နိမ့်ဖြူဖြူ... ပျံ့ဖြူ...
 ချုံးပျံ့.. လက်လက်ရဲ့..
 ထည့်ပြီး ပျက်စီးရင်
 ကောင်းမယ်..

ပြီးရင် မမပျက်လို့
 တော်ခဲဗျာ.. မှီး.. ဂွာထုနီ
 ရေခဲမပျက်ဘူး.. ရာ
 ခန့်.. တုနီ.. ငါ့.. ဂွာပျားမ
 ကာ.. ကာ...

ဗိုကကလေး.. စကားပုဒ်ကလေးနဲ့
 ဂွာထိပျက်ပျား.. မသိခင်.. လက်နီ.. မ
 မပျက်ပျက်ပျက်ပျက်.. ကလေး.. ဖြား
 ငါ့.. လျှောက်လက်လက်.. မပျက်ပျက်
 ဂွာထိကကုလွယ်သိကုန်ကြပေလို့
 မသိ..

ဟေ့.. ငါ့.. ဂွာထိကကုလွယ်
 မသိခင်.. ကြီးကြီးပျက်ပျက်..

သူ့အဖို့... ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများ... နှစ်ရက်... ကျွန်ုပ်တို့အဖို့... မြားစွာ
ခပ်သွယ်သွယ်ကလေး...

ကျွန်ုပ်တို့ပျော် ပျော်ပါးပါးဖြင့် ပျော်
သောကလေး... မိမိတို့၏ ပြာသာပင်
နေသောအပူအရောင်ကဲ့သို့... မြား
မိမိတို့၏အရောင်ဖြင့်... သန့်သန့်
ပါကလေး။

ရေကန်ကလေး... သို့မဟုတ်
ကန်ကလေး... မြင်းက... ရေကန်
ရေကန်ကလေး... ငယ်ရွယ်ကလေး
ဖြင့်... သွား... ရေကန်ကလေး။

မသေမျှင်က... ခိဗွင်း... ထိမ္မာန်ပွင့်
ဝေ့ကောကိတ်ရုံသံကဲ့သို့... ငါ့... ငါ့
မျှားကွဲပောကောကိတ်... ငါ့ကောကိတ်
ကောကိတ်... ပျက်စီးသွားပြီ

ကွဲပြားမှု... ငါ့... ငါ့... ပျက်
မျှားကွဲပောကောကိတ်... ငါ့... ငါ့...
ကောကိတ်... ခိဗွင်း... ခိဗွင်း...

မြက်ကလေး... များစွာ... ကလေးတစ်ခု...
ခုခံနိုင်ရုံ... များစွာ... ကလေးတစ်ခု...
ခိဗွင်း... ခိဗွင်း... ထည့်... ထည့်...

ဟဲ့... ခေဖ်...
ကလေးတစ်ခု... ငါ့...
ကလေးတစ်ခု... ငါ့...
ကလေးတစ်ခု... ငါ့...
ကလေးတစ်ခု... ငါ့...

ဒို့ကိကလေးက: ကျွန်ုပ်တို့အဖို့က ကလေးများ
ရောပုံ: ထိုမှ ငါးများ ခြင်္သေ့ရေကွဲ ကျွန်ုပ်တို့ပျံ့
ထည့် ထည့်ပျံ့ကိကလေးက

အကြိမ်လည်း မနုဿိက
ငါ့က: ငါးများ ကလေး
တစ်ခုကွဲ အပြည့် ခုနက်
ခွေပြီ

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ငါး ခြိုက်
ခဲလေးကလေးများ ပင်
ပျံ့ များကိုထပ် ချပြန်
ထြစ်ခဲ့ပြီ။ မင်းက: မြင်းက:
ရောပုံပေးပေးပါရအောင်။

ဟို... ပြန်ထြက်ပါရအောင်
ငါ့... ကလေးများ အလေးပေးပေးပါ
အိမ်ကွဲကိန် ဓမ္မကွဲကွဲ: ပြန်
ချက်ပျံ့ ပြန်ပျံ့ ကျွန်ုပ်တို့ပေး
ပေးပါက... ..

သရက်ပင်ရေခဲနဲ့တဲ
ကမာရ်ကြီးက မာရ်ကြီးနဲ့
ခွေးမနဲ့
ဟိရေ့က သရက်ပင်ရေခဲနဲ့တဲ
ကမာရ်ကြီးက မာရ်ကြီးနဲ့
ခွေးမနဲ့

ပထမဆုံး မင်းချို၊ ထိုကလေးကလေးနဲ့
ဒါးကြီးကလေးနဲ့ နေထိုင်ကလေးတော်
အထူးအထူး ကျွန်ုပ်တို့ပါပဲ၊ ဂုဏ်သိက္ခာပေးဖို့
ဖြစ်စေချင်... ..

အားပါကွ... အေး... ပါ... အား...
အား... မင်းချို... ဒါးကြီး... မင်းချို...
ထူးထူး... မင်း... မင်း...

ဝင်း... အင်း... ငါး... မြား... ကား...
ပထမဆုံး... မြား... ကလေး...
ဒါး... ကလေး... ငယ်မြား...
ယူလာတာ ရေပုံး...
ရေခွက်မြား... မှင်...
ဖြစ်ကလေးပင်နဲ့ နေ...
ချေပြီ

အခုကလေးတို့... မြားဖြစ်ပါဦး... မြား...
နည်းတိုင်း... ဒါးကြီး... မဟုတ်ဘူး...

ဟုတ်သလား
ဒါးကြီး...
အေး... ..

မြားကလေး... ဂုဏ်သိက္ခာ
ဒါး... ဒါး... ကား... ကလေး...
ပုံး... ဒါး... မင်းချို... မင်းချို...
အား... အား... ကလေး...
မြားကလေး... မင်းချို...
ဒါး... ဒါး... ကလေး...
ကလေး... ကလေး... ကလေး...
ထူးထူး... ကလေး...

အချိန်သာ... ဘာလဲ... အခု...
... ဘာလဲ... အခု...
... ဘာလဲ... အခု...
... ဘာလဲ... အခု...
... ဘာလဲ... အခု...

ခြေကျိုးနေတဲ့ ဝမ်းအိမ်ကလေး

ကလေးတို့အတွက်

တစ်ခါတ။ သိပ္ပံပညာရှင်
ကြီးကတတ်တဲ့အခါမှာ
အဖွားကို လမ်းမှာ နှစ်
ဖောက်ပို့ သတိ...

ဟာ... ပစ္စည်း
ရမယ်တဲ့။ ဘာ
လေးတစ်ခုလား

တစ်နေ့မှာ သူတို့ဟာ တောင်
မှာပို့ရတာ ခြင်းတောင် ပြုလုပ်
ခဲလို့ ဝမ်းအိမ်ကလေးနဲ့ အိမ်ပြန်
လာခဲ့ကြတာပေါ့။ တောင်ပေါ်က
မြို့ရပ်က လေးတစ်ခုမှာ ဘဲလေးတစ်
ကောင် ခြေကျိုးနေတာကို သူတို့
တွေ့ရိုက်ရတာပဲ။

အင်းနော်
အဖွားက
လေး

ဝမ်းဘဲမလေးဟာ ခြေနှာ နေ့သတို
အာဠိးကြီးနဲ့ အာဠိးကြီးဟာ သိပ်
သနားသွားကြပြီ။ ပတ်တီးသန့်သန့်
စည်းပြီး အိမ်ကို ခေါ်လာခဲ့ကြတယ်

အိမ်ရောက်တော့ သူ့အတွက်
အသိုက်ကောင်းကောင်းလုပ်
ပြီး မွေးထားလို့ ကြိုတယ်လေ

မကြာခင်မှာပဲ တောထဲက သူတို့
သစ်သီးရှာဖို့ ထွက်ခဲ့ကြပြန်တယ်
သစ်သီးတွေများများ ဂုလို့စောစော
ပဲ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။

အိမ်ရောက်တော့ သူတို့
အဝက်အံ့အား သန့်သွား
ကြတယ်။ အိမ်ကလေးဟာ
အာရမ်းရှင်းလင်းနေလို့ပဲ။

ဒါဝဲဗိုဗိုနဲ့ဗဝဲပီ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေတာကို
တွေ့ရတယ်၊ ပြီးတော့စားပွဲပေါ်မှာလည်း၊ ဖုတ်
ပြီးသား ပေါင်မုန့်နဲ့ ခွပ်ပုတ်တွေဟင်းတွေ
ဝဲဗိုလည်းတွေ့ရတယ်။

အင်း ဘယ်သူ
များလာပြီရှင်း
ထားပါလိမ့်
နော်

အဲဒီမှာနဲ့ နောက်နေ့တောထဲသွားဗြ
ပြန်တပေါ့၊ သူဝဲဗိုဟာ တောထဲမှာ
ပိန်းဥတွေစူးပြီး ပြန်ခဲ့ဗြတယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ
တော့ ထူးခြားတဲ့အဖြစ်
ပေးတွေ့ထပ်ကြုံရပြန်
တာပေါ့။

တစ်နေ့တော့လယ်မယားနှစ်ယောက်
တောထဲသွားမယ်ဆိုပြီး၊ တောက
ရိုးပုံနောက်မှာ သွားပုန်းနေရက်
ကြတယ်။

ပြီးတော့မှ အိမ်ထဲကိုပြန်
ချောင်းကြည့်ကြတာပေါ့
ဒီမှာ ခြေထောက်နဲ့ ထောက်နဲ့
နဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ကိုတွေ့လို့ရတယ်။

အဲဒီမိန်းကလေးဟာ၊ ရေပုံးကိုယူပြီး ခြေထောက်နဲ့ ထောက်နဲ့၊ နဲ့
ရေခဲဖို့ ထွက်လာတော့၊ သူ့ပေါ် အာသာလေး အိမ်ထဲကို ပြေး
ဝင်သွားကြတာပေါ့။

ဒါပေမယ့်သူ့ရဲ့ အမွှေးအတောင်
တွေ မရှိတော့တာ သိလိုက်ရ
တော့ အတော်လေးဝမ်းနည်း
သွားတာပေါ့။

မငိုပါနဲ့ မိန်းကလေးရယ်
ဘွားဘွားတို့နဲ့ အတူနေချင်
လို့လား ကွယ်ဘွားဘွားတို့
က သမီးအငိုင်းလေးလိုချစ်
တာပါကွယ်။

ဒါပေမယ့်သူကခေါင်းလေး
လှီခါဖြီး။

သမီးမှာ အပေ အငမတွေ
လည်းရှိပါတယ်၊ ပြီးတော့
စေ့စပ်ထားတဲ့သူလည်း
ရှိပါတယ်..

အရမ်းချစ်ကြတဲ့ သူငယ်
ချင်းတွေလည်း အများကြီး
ပါ။ ခုဆိုသူတို့အားလုံး
သမီးလှီဖျော်နေကြ
တော့မှာပါ။

အခု သမီးဟာ ပြန်ပို့အချိန်
ရောက်နေပါပြီ။ သူတို့
မကြာခင်လာခေါ်ပြန်တော့
မှာပါ။ အဘိုးနဲ့အဘွား

သိပ်မကြာပါ။ ဝမ်းဘဲတစ်ဒုဗ်
ဟာ သူမရှိရာရပ် ယုံ သနား
လာပြီ။ မိန်းကလေးတို့ကိုယ်
ပေါ်ရင် သူတို့ ဆီလာတဲ့ ဘဲ
မွေးလေးတွေကို ချပေး
သွားပြန်တယ်။

အဘိုးနဲ့အဘွားဟာ မကြာခင်
မှာ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့
မိန်းကလေးနဲ့ ခွဲခွာသွားရမှာမို့
ဝမ်းနည်းနေကြတာပေါ့။

နောက်ရက်တွေမှာလည်း
ဘဲတွေဟာ တစ်ဒုဗ်ဖို
တစ်ဒုဗ်ငှက်မွေးပေးတွေ
ဆီလာပြီး သူတို့ဆီပေါ်ကြဲ
ချသွားကြတယ်။

ဘိမလေးနေတဲ အာဘိုကလေးကို
ကြည့်လိုက်တော့ ခြေထောက်မှာ
နေတဲဘိမလေးကိုမတွေ့ရဘူး

အာဘိုကလေးမှာတော့ငှက်မွှေး
ပုံကြီးကိုတွေ့ရတယ် အဘွား
ဒါ့လခွား ငှက်မွှေးတွေကို
စုပြီး မီးရှို့ပစ်လိုက်တယ်

ငှက်မွှေးတွေကို မီးရှို့ပစ်လိုက်
ယဉ်းခဲမလေးဘဝကိုပြန်ပြောင်း
လို့မရတော့ဘူးလို့ သူ့ကိုက
မူဆထားကြတယ်လေ

မကြာခင်မှာပဲ မိန်းကလေး
ဟာ အိမ်ထဲကိုပြန်ရောက်
လာတော့ အာဘိုးကြီးနဲ့
အဘွားကြီး ကိုတွေ့ပြီး
အလှမ်းအံ့ပြောခွားရှာတယ်

အဖွဲ့အစည်းတွေတစ်ခုတည်း
ဖြစ်တစ်ခုတည်းလားသွားတော့
နောက်ဆုံးမှာ ကိမ်းမေးလည်း
အဖွဲ့အစည်းစုံပြီကိမ်းမေး
ဘဝ ပြန် ဖြစ်သွားတော့တယ်၊

ဝမ်းကိမ်းမေးဟာ-အာဂျီးအာဂျီး
ဝင်္ဂါကသုလေ့ ဖြစ်ဖြစ်နာနာပဲ
စုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တဲ့အတွက်
ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီး
အဖော်တွေရှိရာရှိ မျှ သန်း
သွားတော့ တယ်ကွယ်၊

ငါဝင်္ဂါရဲ့ သမီးလေး
ဘေးမသိရန်မခင်ဘဲ
လိုရာအရပ်ရပ်မြန်
မြန်ရောက်ပါစေကွယ်

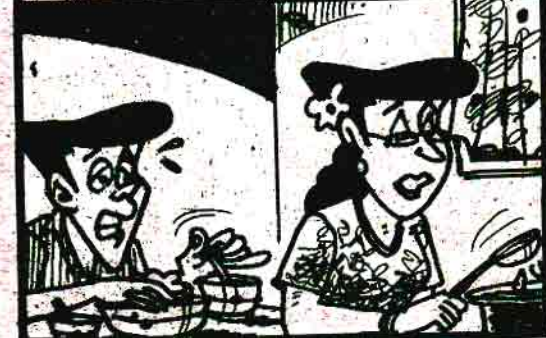
ကဏ္ဍစာပေ/ကဏ္ဍစာပေ
CARTOONIST.
မာရ်ကော့

ကိုညွှန်နေကုန်လို့ ဟာ လူ့မျိုးကြီးပေါ့...
သိပ်မကြီးလှသေးပါဘူး.. အသက်က
လေးဆယ်ကျော်ရုံတင်ပါ..

ခွဲခွဲနီတိ လောကီပစ္စုဒ္ဓါအစ်မဆီ ကပ်
စားလာတာ အားနာလှပြီဆိုတာ...

မိတ်ဆွေတစ်ဦး ထောင်ထားတဲ့
ဆိုရှားကို စပေါ်ဖဲ ယူပြီး နင်းနွဲ့
တယ်.. ဒါတောင် ညှဉ်းမူပါ...

နင်းသာပိုင်စင်ဂျီးလို့ ဒီနေ့ဟာ
ဖျေဆော်ဦး ဆိုရှားထွက်တဲနေပါပြီ.

နင်းခဂျာခြင်း အဝဂ္ဂဂ္ဂမော်ဒယ်
ဖိန့်သွယ်သွယ်လေးတွေ ငှားမ
လို့က်နော်... လေးလေး..

တစ်လောက်ထည်း အူပညာပညာ
မဖြစ်ရအောင်.. မင်း ငါနဲ့
တော်အိလို့က်ခွဲ ရွှေခဲ...

ဟဲ့တင်ကို
ဆရာ...

ဆိုလို့ကား... အားလုံးလား

ဟိုက်.. ရာဝင်ဒိုးကြီး ကျွန်းတက်တင်နင်းရှင် ငြိမ့်ကတက်မယ် မဖြစ်ဘူး...

မအားဘူး အစ်မကြီး အော်ဒါမှာထားတဲ့ သိ ဘွားမလို့...

ဟိုက်..

အလုပ်တစ်ခုကို.. လက်ကြော.. အံ.. ရှေ့ကြောတင်းတင်းလုပ်စားတာ မလွယ်ပါလား ရွှေခိုရာ...

စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့လေးလေးရာ ဟောလို့ပဲ အားမလျော့နဲ့ နင်းထား...

ဟို.. ဆိုလို့ကား အားလုံးလား

အံ.. အချော အလှလေးပါလား နိယဟာ...

ဘယ်ဘွားမှာပဲ ညှိမလေး...

ဟဟဟ တစ်ချက်ကွက်ကနေ အထေးပြေးကား ဂိတ်လို့...

ဒါတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲ..
တက်စီအိုင်ဘာ.. နှင်းလှည်းဆရာ
ဆွဲကူးဆရာဆိုတာ လူအများနဲ့
ဆက်ဆံတတ်လှသိမ်း လူကောင်း
အင်အားနည်း ခက်သားလား..

လူသိမ်း လူကောင်း ခြေခြားသိမ်း
လူကိတ်နည်းပညာကို
သင်ထားရလျှင်ဘဲ..ဟူး..
စိတ်မောပါ!

ဗျို.. ဆွဲကူးဆရာ
အရေးကြီးလို့
ဆွဲကူးအားလားဗျ..

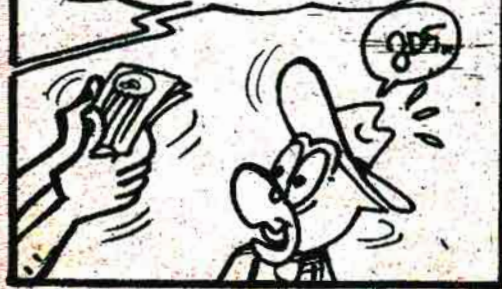
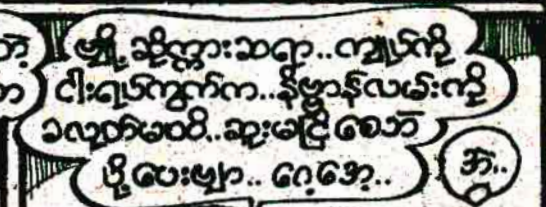
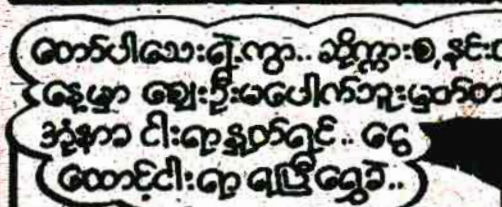
ကိုယ်ဝန်နဲ့ ကျွဲပြာရနီး
ပိုက်နာနေလို့ ဆေးမဲ့
လျှောက်ပို့ပါဗျာ..

ဘုရား... ဘုရား... ခုန့်လို့ မူးဟစ်
ဆေးပါးသယ်သူက ပိုက်ဖြူး
အကျိုးနဲ့ တစ်ပတ်ပိုက်ပို့ခိုင်း
နေရင်.. ငါ့ပါအမှု
ပတ်မယ်...

အဲ..ဟို.. မအားဘူးဗျ.. ခုတင် အံ့နာခီ
ပြန်အပ်.. လှည့်ပါ နောင်ကြီးရယ်..
ဒီအချိန် ဘယ်ကားမှငှားမေ
လို့ပါ.. ကျွဲပို့ပါဗျာ..

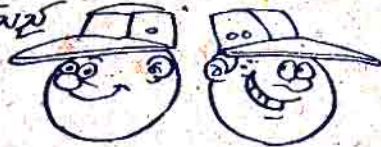

ဝိုင်းဝိုင်း

ပါဝင်သည်

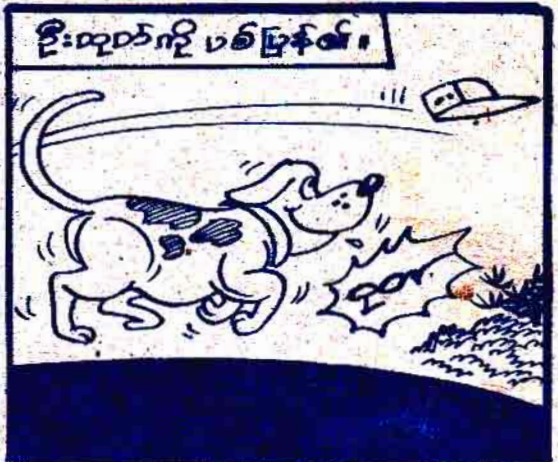
၁၉၅၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

ငယ်ကျောခွံ

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ ဝိတ်ကြီးသည်
 ငှက်မြော့ ဘီးစာစီစီ
 ရသားသဖြင့်...

ဟေ့ ဝိတ်ကြီး... မျှောင်းထဲ မှာ
 အမြိုက်တွေ မဖွဲ့ နဲ့ နော်... စားကြီး သား
 ငှက်မြော့ခွံ တွေကို အမြိုက်ဖွဲ့ထဲ
 သွားထည့်၊

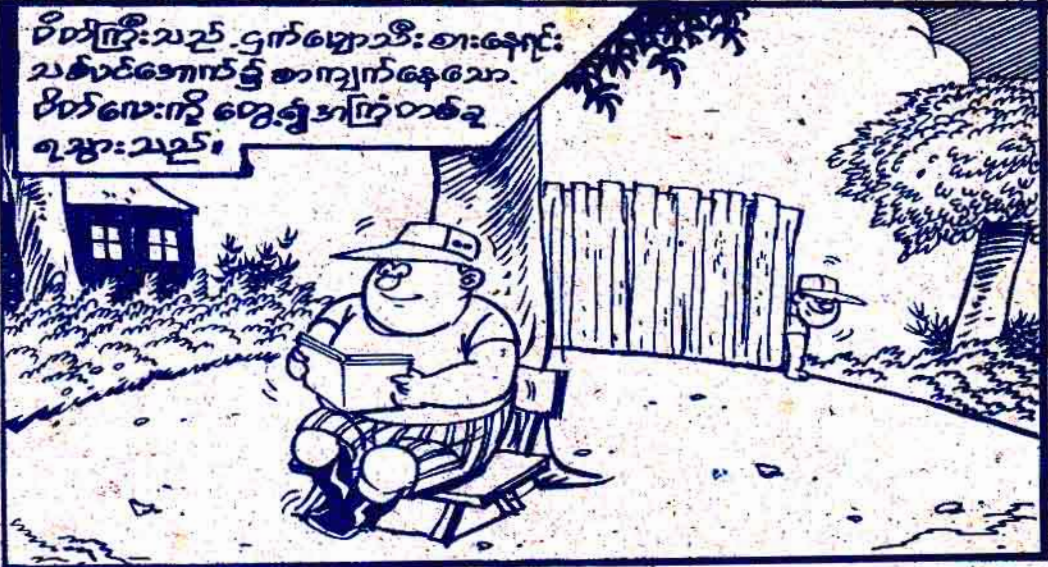

အမြိုက်တွေ မဖွဲ့ပစ်
 နဲ့ပစ် လျက်ပိုင် အမြိုက်
 ခံရမည်...
 ကြားလား...

ဝိတ်ချာပါ ဆရာကြီး
 ကျွန်တော် အမြိုက်မဖွဲ့
 ပါဘူး၊

ဝိတ်ကြီးသည် ငှက်ပျော့သီးစားနေရင်း
သစ်ပင်အောက်၌ စာချက်နေသော
ဝိတ်လေးကို တွေ့၍ အကြံတစ်ခု
ရသွားသည်။

ဟဲ့ဟဲ့၊ အမြိုက်မြိုက်လူ့ကို
ဆရာကြီးက ရိုက်မယ်တဲ့၊ ဝိတ်လေး
အချိုက်ခံရအောင် ချောက်ဝတ်နဲ့
မြိုက်မြိုက် ဟဲ့ဟဲ့

ဝိတ်ကြီးသည် ငှက်ပျော့ခွံများကို
ဝိတ်လေးနောက်၌ မသိမသာ
ပစ်လေးနေချေ၏။

ဟိဟိ
ဝိတ်လေးတို့တော
အချိုက်ခံရတော့မယ်
ပျော်မြိုက်တာ
ဟဲ့ဟဲ့

ဝိတ်ကြီးသည် သူ၏
နောက်ဘက်၌ ရှစ်ဘို့
ဆောင်နေသည်ကို
မသိဘူး။ သူ့ပစ်
ပစ်နေ၏။

ရှစ်ဘို့က ငှက်ပျောခွံများကို
ပွေးတောင်းပြီး၊ ဝိတ်ကြီးနောက်
ဘက်တွင် ဂလာ ချပေးနေသည်။

ဝိတ်ကြီးက ငှက်ပျောခွံများကိုပစ်
နိုင်ရန် ရှစ်ဘို့က ပွေး၍ ကိုက်၍
ဂလာကိုနှင့် ဝိတ်ကြီးမှာ ပြန်ရန်
ကို မသိဘူးပေးပေ။

ငါ့ ပြန်တောင်းပေး
နေတာ သိသင် ငါ့ကိုယ်မှာ
ဝတ်ကို ပြောပြီး ချစ်ခင်
မှာပဲ။

ခုံတောက်ကြီး

နိုးနိုးနိုး

ကတည်းက ကိုနိုး...

တစ်နေ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ခုံတောက်ကြီး နိုးနိုးနိုးတို့သည် အနက်စာ... စား အား ခိုက်လေးလှည့်နှင့် အိမ် ရှေ့တွင် လမ်းလျှောက်ရင်း စကား ကောင်းနေလျက် ရှိကြပါသည်။

ဦးချိုရှိလော ဆရာတို့ကို အတောင် ငါ့ဆယ်အတွက် ငှောင် ကြည့်ကုမ်း... တို့...

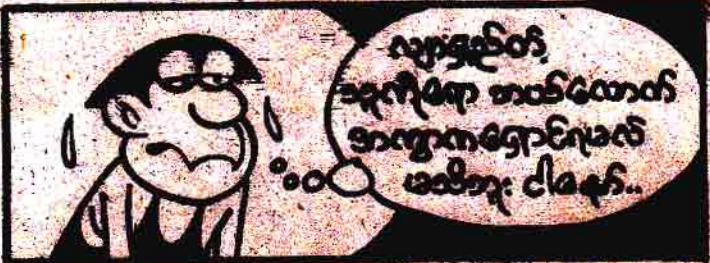

လောကဆိုတော့... အာ ဖြောသလို ဆိုတော့...

သဘောပေါက်တယ်နော်

တင်

လျှာရွှင်တံ ဆိုလိုရာ စာတံတောက် အတွက်ရှောင်ရမယ် အထူး ငါနော်..

၎င်းအောင်မျိုးတို့မိဘားမှာ အကင်
က တွေ့ရင်တို့နှင့်တစ်လမ်းတည်း
အတူ နေခိုကြသော်လည်း သာသနာတော်
ရေးဝိသေသနှင့် နေထိုင်လျက်ရှိပါ၏။

အဖေဖော်မျိုးလို့

ကိစ္စက

ဒါနဲ့ဒါတွေကလေး
လိပ်တံ လူလိပ်တံပေးတံ
ဖမ်းမိထားတယ်...

ဟေ့..

ကျွန်ုပ်တို့
တီးတင်ချောင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်
ဘောက်ချာတို့တစ်စုတည်း
သူ့လက်ထဲမှာ တွေ့တယ်..

ဒါနဲ့.. အဖေက
ဒါကို.. အဖြေခံဆုံးလိုက်
ခဲ့ပါ..တို့..

ကြားမလို့နဲ့
တူတယ်..

ဟာ.. ဒီကောင်တွေက
အကင်းလည်းတို့ ကောင်တွေ
ဒီလိုဆက်ဆံခံ ဝတ္တရားနဲ့
လက်မှားလက်ကြွပ် ဖမ်းမိ
ဖို့ ဆိုတာ..

လွယ်တာပေလက်ဘူး
ဒါကို အကင်းအားက ဖမ်းမိ
ထားတယ်ဆိုတော့ ဖြေ
ဖြောက်လိုက်ဖို့ ပေါ့ကွာ..

ကျွန်ုပ်တို့လည်း အားရှင်းပင် မောင်မျိုးနှင့်အတူ..သူ့ဖခင်ဦးဖိုးလှ
မိရာ.. ရွေးစိပ်ချီ သုတ်ခြေတင်ကာ တွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်..။

ဦးဖိုးလှ၏ ခြံထဲတွင် လူအများ
ဝည်ကားနေခင်း၊ ခြံထဲဝင်
ကတည်းက ဦးဖိုးလှ၏ အသံကို
ကျယ်လောင်စွာ ကြားရ၏...။

လင်းပေါ်မှာ ရွှေဘိုး
တစ်ချောင်းတွေ့တယ်..သူကလည်း
ရွှေဘိုးကိုအကောက် လူတစ်
ပေအောက်ကလည်းတစ်ဖြိုင်တည်း
ဝင်ကောက်တယ်...

ဘိုးတာ အလေးချိန်
တစ်ကျပ်အား မှီပြီး
တစ်သိန်းတန်ဖိုး မှီ
တယ်လို့ ရွှေဘိုးနဲ့
အတူ တွေ့ရတဲ့
ကောက်ချာစာရွက်မှာ
ရေးထားတယ်...

ထိုအချိန်တွင် ဦးဖိုးလှသည် စကား ပြောနေရာမှ ကျွန်ုပ်တို့ကို လှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့်။

ဦးဖိုးလှ... ဆက်ဖြောသည်မှာ ထိုလူက.. အဘွားကြီး မပပ်လှအား သူ့အရေးတကြီး ကိစ္စပြုရုံ...

ဆက်ဖြောပါ.. ဦးဖိုးလှ ကျုပ်တို့ နားထောင်နေပါတယ်

လမ်းကြောင်း

ရွာတိုက်ရှိ ငွေလေးထောင်းပေးကာ အင်းယုစေချင်ကြောင်း။ အကယ်၍ ငွေမပါလျှင်လည်း ယခုရှိအေ လက်ဝတ်လက်စားများဖြင့် တန်ဖိုးဖြတ်၍ ပေးလိုကြောင်း...။

အဘွားအနေနဲ့ မနပ်နာပါဘူးလား...

ဦးနေရာမှာ သူ့ကံဆိုးသွားတာက အဘွားကြီးရဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ကျုပ်ရဲ့ မင်္ဂလာနဲ့ ဆိုင်ဆက်လက်စောင်ဆိုတာတွေပဲ...

အရေးထဲ ကြော်ဖြောကဝင်ရအေးတယ်...ဟ...

ဒါနဲ့ အဘွားကြီးက
အိမ်ထဲတော့ ဝေ့ရှင်လိပ်မယ်
လိုက်ပခုပါလို့ အိုတော့
ငနဲအားဟာ တစ်ခါတည်း
အိမ်အထိလိုက်လာခဲ့တယ်

လူလိပ်ဟာ
အုကိုယ်အု ယုံကြည်
စိတ်ချနေတယ်.. အုဆင်လွှက်
ထဲဝင်ပြီး ထိုထင်နေ
ခဲ့တယ်...

ရှင်ပါကွ...

သူ့အိမ်တကာ
ကျပ်တိုတာ နှစ်လျာနယ်
မလှမ်း တွေ့မတ်ပြီး ရှေ့တခု
လိပ်တိုသူတွေအကြောင်းကောင်း
ကောင်းအိနေတယ်ဆိုတာပဲ...

ငါနဲ့အိမ်ကလည်း
တစ်ကြောင်းပေါ့လေ...

ဟုတ်မယ်
ဟွန်း

နေဝက်ဆုံးတော့
အိမ်မှာ ခဏ နေပြီး
ထားပြီး ဂုဏ်လွန်ထဲက
လူငယ်တွေနဲ့ပိုင်းမင်း
လိုက်တာ ငတ် အာဖွ
မမြင်နိုင်တော့ဘူး

အဘွား
မယ်လှ...
ပေါ့ကွ...

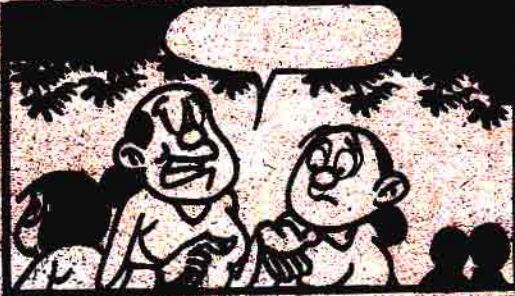
အေးအေးတို့ဆို
ကျွန်းဂုဏ်အိမ်ကြီး
ပေးအိမ်မယ်ဖြစ်ကြဦး

အိမ်ကတို့
ခါတွေ သတ်ထား
ကြနေနား...

ငြိမ်းလှမ်း စကား ဆုံးသွားသော
အား၊ ရောက်ရှိနေသောလူလည်း
အထီးစား၊ ဝေပန်ချက်များ ပေးပြီး
နောက် လှည့်ကြည့်ပါသည်...

ထိုအခါမှ ဖျှင်ပိတ်လည်း
ငြိမ်းလှမ်းနှင့် အေးအေးအေး
အေး စကား ပြောရမည်...

ဝိုး ဟေ့လျက်က..

ဒါနဲ့... ရွှေတူနတ်
လူလိင်အယ်ဗျာလီ.

ပုံထောက်ကြီးက
နောက်ကျနေတာကို

BURMESE CLASSIC

ထောင်ဖျိုးလာဖော်
ဖော်ချင်း ချက်ချင်းလျက်လာ
တာပဲ ငြိမ်းလှမ်း ဂျီ..

ပုံထောက်ကြီးဆီ
ထောင်ဖျိုးကို လွှတ်လျက်တဲ့ အချိန်
မှာပဲ.. ဒုစချိန် နှိပ်နှင်း ဂျာအဖွဲ့
ရောက်လာတယ်လျှ...

ဟင်..

နောက်ဆုံး၌ ဒီလေသမျှ သိရေ ကျ ဖြစ်ခဲ့ရသော ဦးထိုးလူအား ကျွန်ုပ်တို့မှ နှစ်သိမ်းစကားများ ခြောကာ လာရာလမ်းသို့ နှင်း ပျော့ဖြန်ခိုရပါတော့သတည်း....။

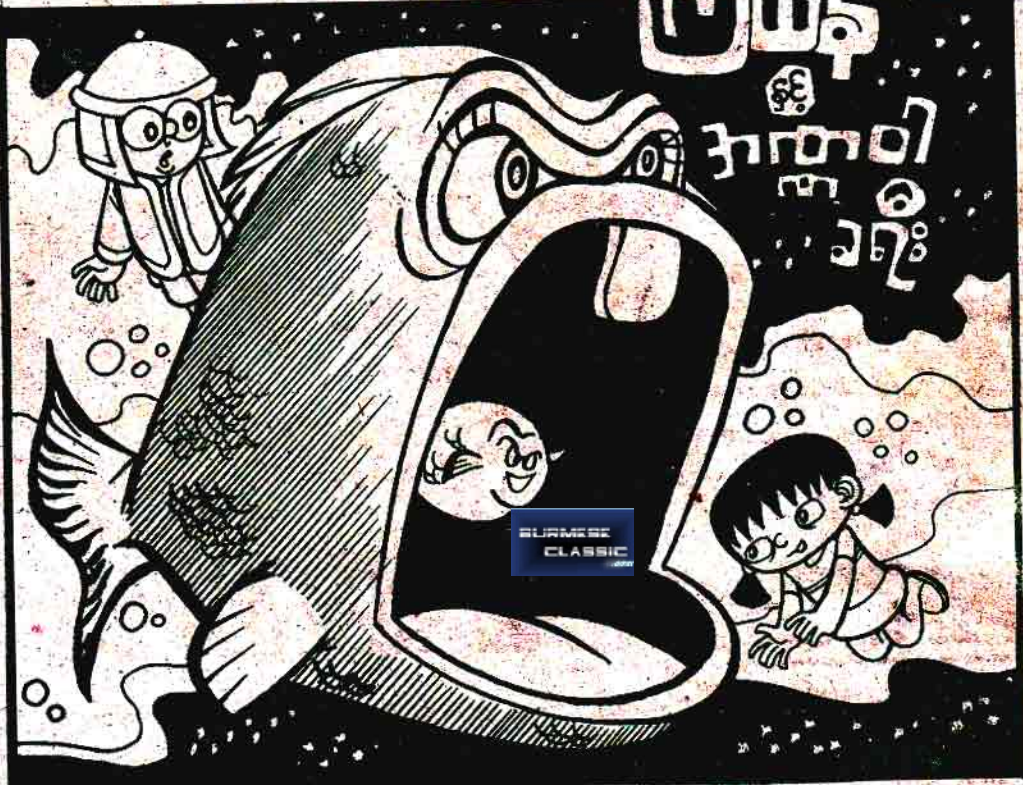

ကလေးများအတွက် ၀၆၂၆ ၀၄၂၀၆၆

ရှေးရိုးစား

ကြယ်နီ

အိမ်ထဲမှာ အိမ်ထဲမှာ

BURMESE CLASSIC

ကြယ်နီ..ရေ
ကြယ်နီ..

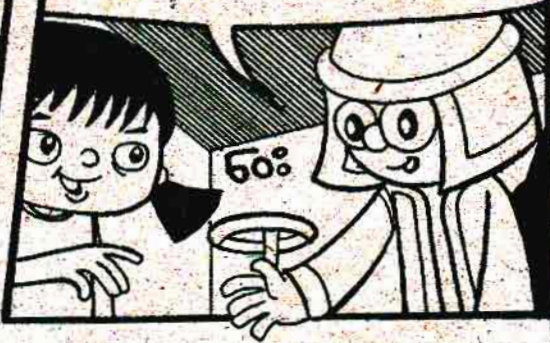

ဟေမာန် လာ... အိမ်ထဲကို
ဝင်လာခဲ့လေ.. ဒီမှာ ယာဉ်ပျံ
ဖြိုးတစ်ခု.. လီထွင်ထားတယ်
ဟ...

ရေအောက်ကမ္ဘာကိုသွားပြီးလေ့
လာစရာရှိတဲ့အခါ.. ဒီယာဉ်ပျံနဲ့သွား
လို့ရအောင်.. အထူးစီမံပြီးထွင်ထား
တာကွ..

ဟောဟောဆယ်မှာတော့.. ရေအောက်
ကမ္ဘာကိုမသွားသေးဘဲနဲ့ သမုဒ္ဒရာ..
အောက်သွားပြီးလေ့လာရအောင်

ရှေ့ကခလုတ်တွေကတက်တယ်၊ ဆင်းတယ်
အင်္ဂါမှတ်ဉာဏ်တွေကိုတပ်ထားတာ..
ဒီစက်ခုံပေါ်မှာထိုင်လို့ကတည်းက
အောက်ဆီကွင်ကိုရုစရာမလိုတော့ဘူး

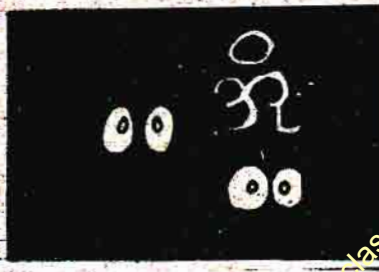
ဧော်... ဒါဆိုအခုငါတို့ရဲ့
ကိုယ်ထဲအင်္ဂါဓာတ်တွေတွေ
ဝင်သွားပြီလေ
ဟုတ်လား

အင်္ဂါခုံတွေမှာဇီဝဖြစ်တည်
မှုကိုသင်တော်သလိုထိန်းချုပ်
တဲ့ရောင်ခြည်တွေတွေရှိတယ်

အို.. (ဟ) ..ဒါပေါ့ဟ..
က.. သွားပြီး... သတိ...

ဟေမာန် မျက်စေ့ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ပင်လယ်ပြင်
ငင်အောက်ရောက်ရှိနေတာကိုတွေ့လိုက်ရ
လေသည်။ အေး...ဟေ့စရာကြီး...

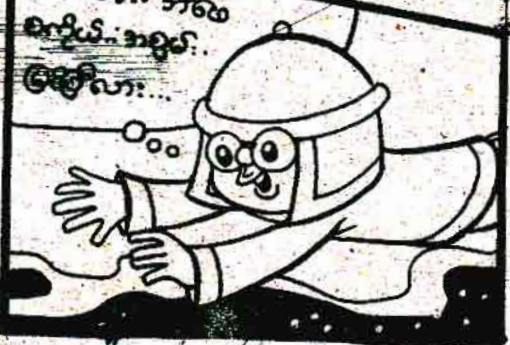
အဖီဇာတ်တွေ ကြောင်ငါတို့ဟာတွေ
ထိမှာငါ့တွေလိုပေါ့ပါး သွက်လက်ပြီး
ပြည့်ပြည့်လင်လင် ဖြင့်နိုင်စွမ်း ရှိတယ်
ဟ... ဟေမာန်... စ... စ...

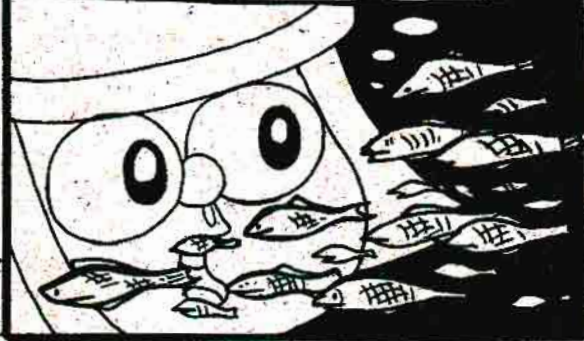
အူ... အူ...
ဟေ့စရာကြီး...

ဟိ...ဟိ... အဖီဖေ
ကလေး... အစွမ်း...
ဖြေ့လား...

ရေထဲမှာ... ငါတို့ ကိုယ်ခန္ဓာတွေက အကြီး
ဗြီး... ငါ့... တွေက ငါတို့ကို ဖြင့်တာနဲ့ လန့်လန့်
ဖြီး ထွက်သွားတော့ ပျော်စရာမကောင်းဘူး

ဟေမာန်သည် အလွန်ပျော်နေ
၏ သန္တကျောက်ခတ်လှလှက
လေး များ ကိုလှိုက်ဖြည့်နေ၏..

ကိုဇီ ဖြစ် ဝါရင်
... သူလည်း ပျော်ရွှာမှာ...

အိ... ဟုတ်ဖြီး... ကျသေး ရောင်
ဖြည့်နဲ့ ပစ်လိုက်ရင် ငါတို့ ကိုယ်က ငါ့
လေး တွေရဲ့ သေး သွား မှာ ပို... ဟိဟိ

ကျသေး ရောင်ဖြည့် အခွမ်းကြောင်
ဖြယ်နီနှင့် ဟေမာန် မှာ ကိုယ်ခန္ဓာ
သေး ကျသွား လေးသည်။

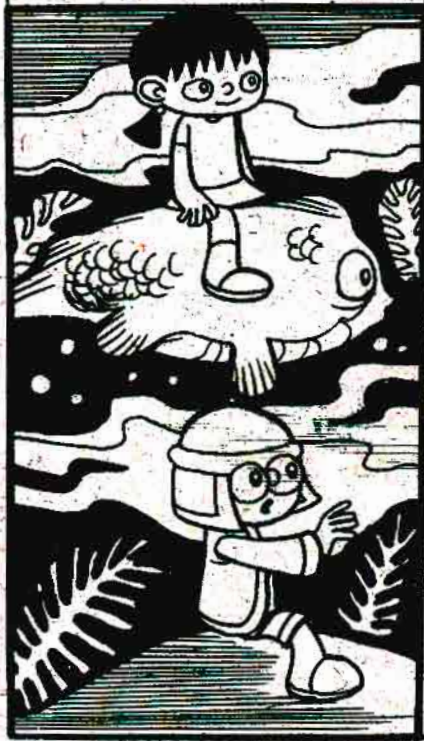

ထိုအခါ... ငါ့ ကလေး များ လည်း
ထွက်မဖြေးတော့ပေ ကျသို့ဖြင့်
ရေအောက်သတ္တဝါ ကလေး များကို
ဖြယ်နီစိတ်ဝင်တစား ဖြည့်နေ၏..

ငါ့မျိုးစဉ်၊ လူငယ်စားသွားလာနေသည်ကို တည့်ရင်၊ ဗြဟ္မာန် နှင့် လောကန် ဖျော်ရွှင်သွား
စေသည်။ ငါ့များသည် သူတို့ကို မြင်လျှင် ထွက်မပြေးတော့ပေ။ အဲဒါကို ဗြဟ္မာန်
လောကန် အလွန် ချစ်တော့လျှင် ဖျော်ရွှင်နေစေသည်။

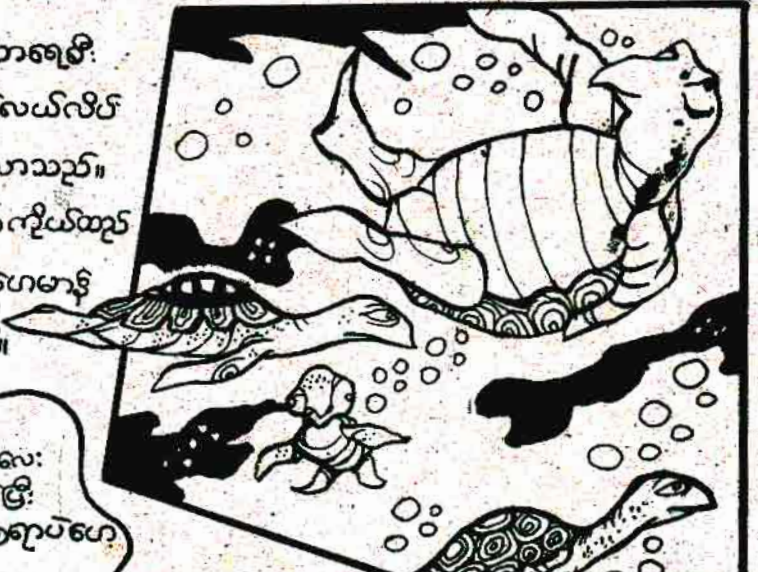
အရှင်ထွက်နေသော ငါ့များ
ပေါ်တွင် ထိုင်စီးပြီး ရေစီးကြောင်း
အတိုင်း ဗြဟ္မာန်တို့ လိုက်ပါသွား၏

ရေအောက်အနက်
ထဲသို့ ရောက်သော အခါ ကလေး
အုပ်စုငါး ကလေးများ၊ ရေနေငါး၊ ငါးကလေး
များ.. ရေဘဝပေါက်စကလေးတို့ကို တွေ့
ရစေသည်။

ဝုန်း ခုနဲ့ ငြင်းထန်သောရေတို၊
ဖြောင်းနှင့်အတူပင်လယ်လိပ်
အုပ်စုကြီး ရောက်လာသည်။
အလွန်ကြီးမားသော ကိုယ်ထည်
ကြီးများကို ဗြည့်ပြီး ဟေမာန်
လန် သွားစေသည်။

ဟား... ဟား
လိပ်ပေါက်စကလေး
တွေကို ဆွဲဆိတ်ပြီး
စရတာပျော်စရာပဲဟေ

ဟေမာန် နှင့်
ဗြယန်နီ လိပ်ပေါက်စက
လေး များ စနေစေသည်။

ဟေဟေ... ခုတို
တား... ကို အိမ်ကောင်တွေကို
စနေတယ်...

လိပ်ပေါက်စကလေးများ ဒေါသ
ထွက်နေသောကြောင့် လိပ်ကြီးများ
ဗြယန်နီတို့ ခန့်ခိုက် သို့ ရိုက်၏...

ကြယ်နီ နှင့်ဟေမာန်လီဗ်များထံမှထွက်ခွာလာတွင်
သာ.စား.ငါ.ဗြိ.များ.နောက်ကရောက်လာလေသည်။
အမယ်လေး

အလွန်အရှင်ဖြင့် ဖျတ်လတ်လှသောပြောင်ကြယ်နီ
နှင့်ဟေမာန် ထိုအသာ.စား.ငါ.လက်မှလွတ်မြောက်ရန်
မလွယ်ကူ။

မဖြစ်ဘူး
အိမ်ပြန်မှ...အဝေးထိန်း
ခရီးကိုနှိပ်မှ...

ရိုးရှင်းသော အလင်း များ
နှင့်အတူကြယ်နီနှင့်ဟေမာန်
အိမ်သို့ပြန်ရောက်သွား၏

အင်း တော်ပါသေး... ချီး...
ငါ့က လူကိုင်စား... ဂုဏ်အင်း
ဤ... လို့မှ မသင်တော်...

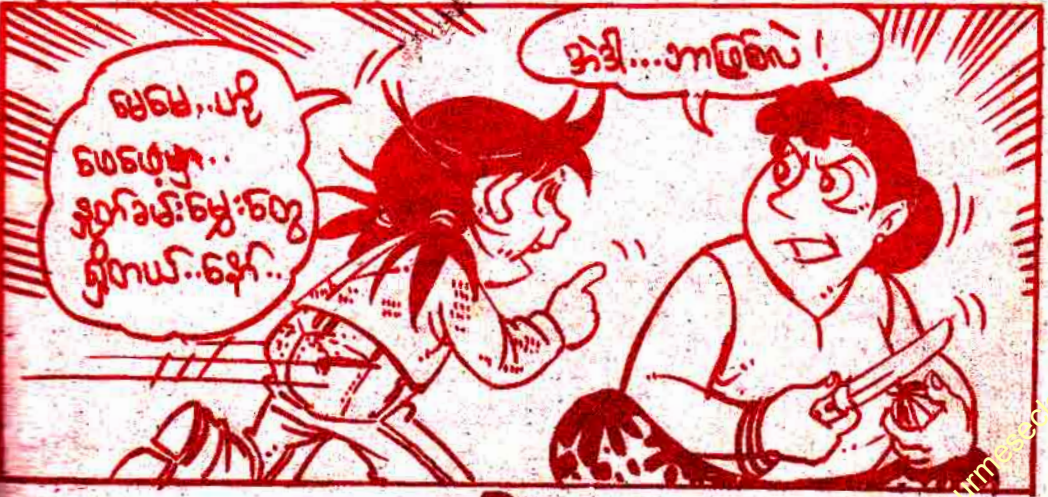
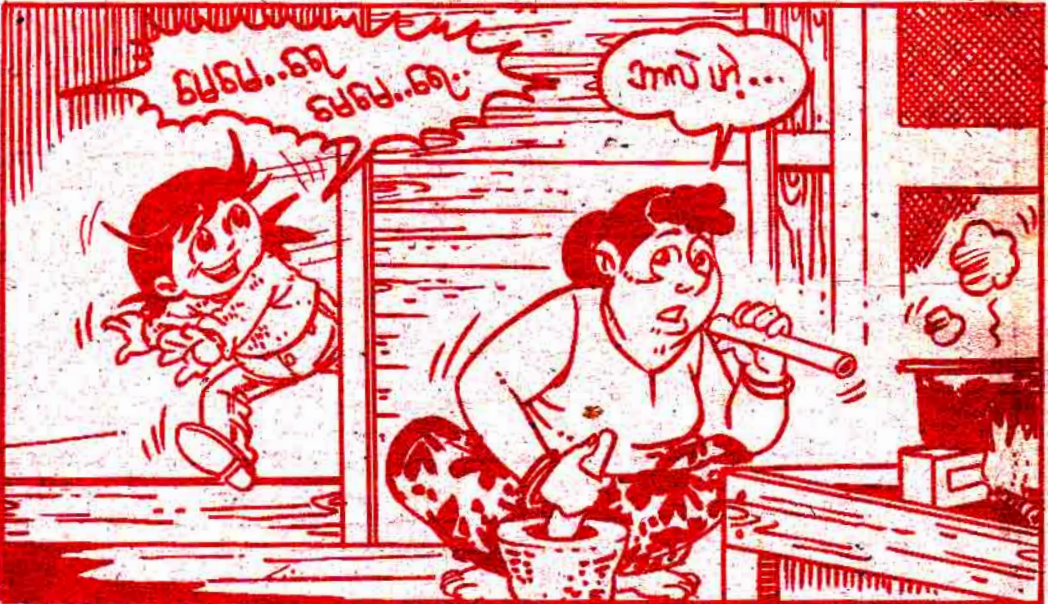
စားပစ်လို့က်မယ်
ဝါးပစ်လို့က်
မယ်..

အိမ်ကလျှောက်ထားတာ
ဘုတို့စား ဖြစ်စေတာနဲ့ပူလာတာ
ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ဖြေ့စေတာ
ပါလိမ့်..

မြူး

ငယ်နို့ နှင့်လေးမာန် အဖြစ်ကို ဖူးဝ
သိခဲ့ပါကတည်းကား မား နှင့်သဘောကျ
မှာအမှန်ပင်။

www.burmeseclassic.com

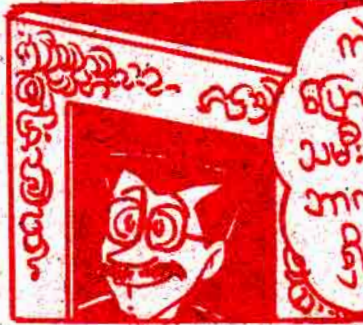

ဒွတ်ခမ်းရွေး
ထားတာ...ချော့ခောင်း
ခန့်ခောင်း ထားတာလို့
ဝေဖောက်ပြောတယ်...

အိမ်အိမ်လည်း
 ရှင်သမီးကို ရှင်ပဲ
 အားယူအောင်...ရှင်
 ပြောပြပါ...
 ကလေးစိတ်ပညာရှင်
 ကြီးရယ်...
 ကဲ...ကဲ...သားအဖ
 ဒွတ်ခမ်းမွှေး...မိ...
 ထဲက...ကြည့်ပါ...
 ပန်း...

ကဲ...ဖေဖေကို
 ပြောခမ်းပါဦး...
 သမီးက...မေမေကို
 သာကို ဒွတ်ခမ်းမွှေး
 ရှိစေချင်ရတာပဲ!

အို...ဖေဖေပဲပြောတယ်ပေ...
 ဒွတ်ခမ်းမွှေးထားရင်...ခန့်တယ် ချောတယ်
 အို...

အေး...ပေ...

အိမ်ကြောင့်...မေမေလည်း ခန့်ချောကြီး
 ဖြစ်သွားအောင်ထားနိုင်တာပေါ့...လို့
 ပြောပြပါ...

သမီးမေမေက
 ဒွတ်ခမ်းမွှေးထားလို့
 မာညွှန်းပေ...

“ သမီး ရှင်းစောင်မြောရတင်တော့...
အဖို့နဲ့အမ ကွဲကွဲပြားပြား ဖြစ်ကောင်ပေါ့
ကွယ်... ဒို့မို့ဆိုရင်လည်း... ဟဲဟဲ ”

သမီး... ပိုပြီး
သဘောပေါက်သွား
ခါက... စေတေ
အကောင်းဆုံး ဥပမာကို
ပြမယ်...

ကဲ... စေတေ့ကို ကြည့်စမ်း...
ဒုတိယမြောက်... မဆိုးဘူးလား!!
အိုပါဘူး

ကဲ.. ရော
သမီးစေတေ့ကို.. စေတေ
ဒုတိယမြောက်... စာပေးကိုက်
ပြီး... ကြည့်စမ်း... မရယ်ရ
ဘူးလား!

ပုဂံတယ်ရော်... စေတေ
မိန်းမတွေဟာ... ဒုတိယမြောက်... ဆို
ရယ်စရာကြီးရော်...
ဟားဟားဟား...

ဟစ်...ဟစ်...

ဟစ်...ဟစ်...ဟစ်...ဟစ်...

အသံပြုကြည့်နဲ့... ဘာပြုရလဲ
ဘာလဲ ဘေ့... အလန်တိုက်ကြား

ပြုရမယ်ကွ... ပြုရမယ်...
မင်း... ငါ့... မိသားစု... ကို... အကူ...
အိတ်ခမ်း... ရွေး... လွှဲ... ပျက်... ရတနာ
လဲ... မင်း... ဘေ့ကက်...

ရောင်
သိက္ခာ...
ကွယ်ပေါ့...

ခွင်ခွင်ခွင်... ဒီမှာဖြင့်... ကိုယ့်အကူပေး... ကိုယ်
ယား... ကို... ဘေ့ကက်... မကုတ်အား... ဘူး... ဖွင့်... ရောင်မ
အရမ်း... များ... အား... အား... ယား... ယား... မညှပ်အား... ဘူး
ဘေ့ကွေ့...

ဟစ်

သမီးက
အာဖြစ်ကို... ဝေဝေ
ကြောင် ကို ညှပ်
ရတာတဲ့... တုံး

ဓမ္မာ...
ဝေကြီး... အဖွဲ့ခွဲခွဲ
'မိသောင်း' က... အမဲ' ဝေ...
ကြောင်မိန်းမပေါ့!...

မိန်းမက... ခွတ်ခမ်းရွေးကြီးနဲ့ဆို... ရယ်စရာကောင်းတာကို
ဝေကြီးပ... ဝေကြီး ဓါတ်ပုံမှာကုန်ပြသေးတယ်ပေါ့...
ခါကြောင်... မိသောင်းကို... ဂျပန်စရာ မဖြစ်ဘောင်
သမီးကြီးစားစားဟာ... ဝေကြီး... ရဲ့

ဟဟဟ...

ဘယ်လေး

ကော်လေး

စကြာဗွာဝရီး

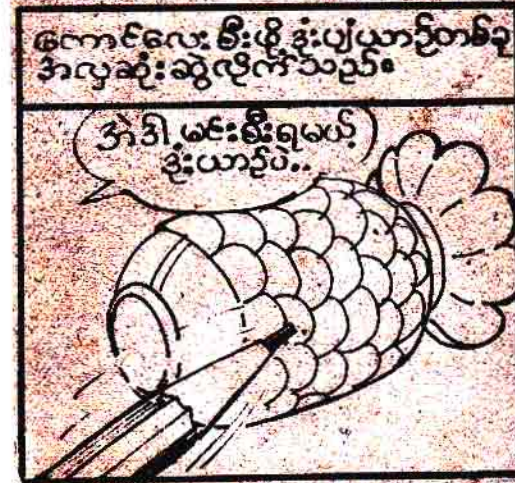
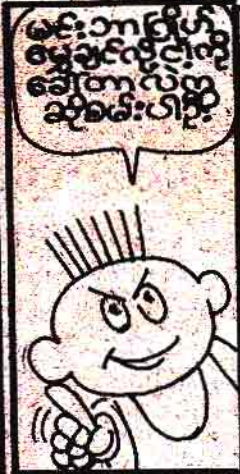
ဇန်နဝါရီ ၂၀၀၄

ဓာအုတ်ကလည်း... အကုသုတကပြန်တော့ ကြယ်တွေကို မိုက်ကူးထားသော ဓါတ်ပုံတွေ အားဖြင့် ဖြီးပါသည့် သိပ္ပံဓာအုတ်

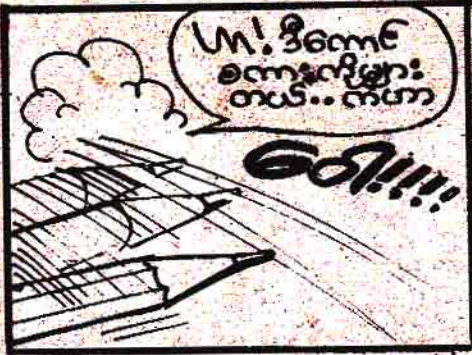
ငြိုက်တွေ အားလုံးထဲမှာ အင်္ဂါငြိုက် ဟာ သက်ရှိသတ္တဝါအချို့နှင့် ဆုံးပတ်တဲ့... ဒါနဲ့ပဲ ဖော့ ရှာလို့ မတွေ့ရသေးဘူးအိပ်...

သူလက်ခွမ်းကုန်ထုတ်ရေးထားသည့် ဒုံးပျံကို ဝေဖန်ခံရ ချိတ်ဘယ်လေး ဝိတ်တို့သွားပြီ..

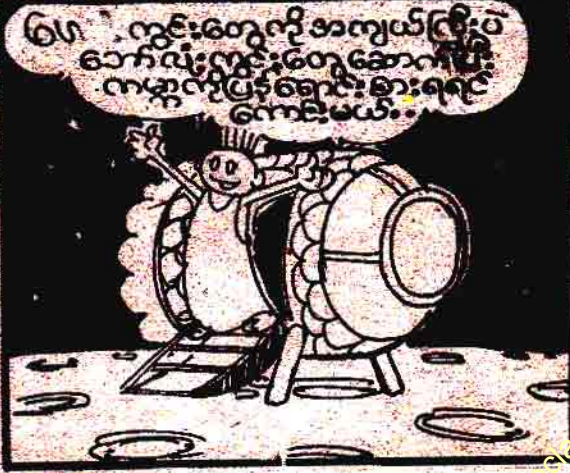
ကောင်လေးစီးသည် အနက်သီးကြီး (အီး..ဟုတ်ပြီဟူး) အပျိုကြီး အကူသထံ တစ်စုံတစ်ရာ ရောက်သွားသည်။

ကောင်လေးက ကြောက်တတ်သူ မဟုတ်တော့ ဒုံးပျံကို ဝိမ်းကံက ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ကြည့်လို့ရသည်။

သို့နှင့်..ကောင်လေးဒုံးပျံအင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်ရောက်လာခဲ့၏။

လျှောက်ကြည့်ချင်တယ်ကွ
ဟိ...စရာယာဉ်လေး
တစ်စီးလောက်
ရေးပေးဦးကွာ..

ဟု! လျှောက်တယ်ဟေ့ ဒီပုံစံကို
တော့...ဟောဟားယာဉ်
ပဲကွ..

ဘယ်လေး
သူ့ကိုချီးမွမ်း
ခံရချင်ကေ့နဲ့ပဲ
သွားပြီ...
ဝရေ! နင်
အားမလန့်

ဟု... ဒါဆိုမင်း
က ပိုတော်သွား
ပြန်ရော..
ဟေး...ဟေး

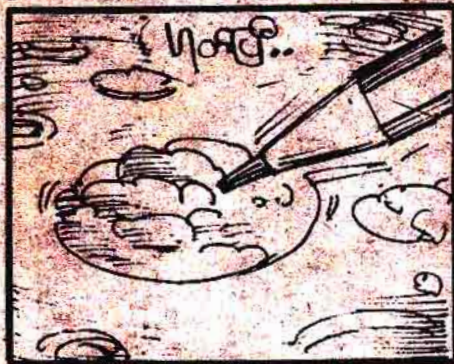

ကောင်လေး မှုကိုလိုက်ရင်း
ပျော်ရွှင်စွာနှင့်အင်္ဂါဖြိုက်
လေ့လာရေး စတင်လေတော့မယ်

ကောင်းလှချီလား
ကွ သက်နေတ
ပဲ..

ကောင်လေး အဝေးကိုထွက်
သွားစဉ် ဘယ်လေး အကြံ
တစ်ခု ရလာပြီ..

ဟုဟု..

ဖြိုက်ချောသားပေါ်
က ကျောက်တုံးပုံ
အံ့ဖုံးတံ့ခါးတစ်ခု
ပွင့်လာပြီ..

ဖြိုက်သားလေး
တွေထွက်လာပြီ..

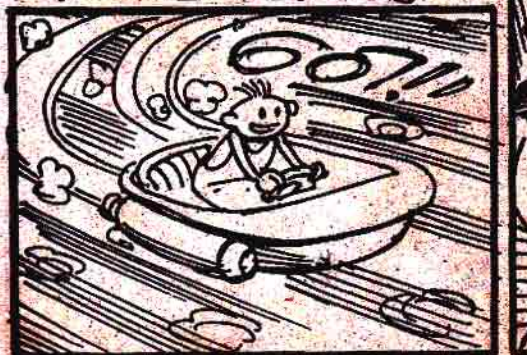

ဒီနေ့ စာသင်ရင်
ကောင်းတယ်
ကွ..

အေးကွ

ထိုအချိန်တွင် ကောင်လေးက
သူ့ ဆိုးတော်ယာဉ်ကို လျှပ်ချီ
နောက်ကြောင်း ပြန်လာခဲ့..

ကောင်လေး
ကလည်း...
သူတို့ကို ခြံ
သွားပြီ...

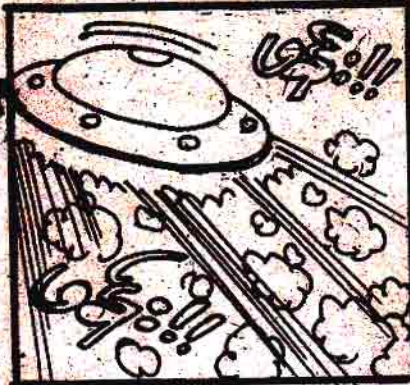
ကောင်လေး စိတ်အေးသွားပြီး
ငြိုဟ်သားလေးတွေနားမှာ
သူ့ယာဉ်ကို တွေ့လိုက်သလို..

ရန်သူပုဂံပျံကန်ဒ်... ခဲမှား
ခဲကန်ပစ်ပစ်... ခဲမှား

ဟေ! ဟေကော်
လုံပါကွ...

အေးပါကွ... ဒီမှာ
ခဲကန်ခဲမှားပါ!

ခင်းခဲမှားဒကန်ခဲခိုင်
ရှုပြန်ခဲမှားလေးမှား
လည်း... မြေတွင်းထဲ
ဝင်ဖြေးပြတော့သည်။

မင်းညစ်ပတ်နေ
တင်္ဂါသိတယ်ကွ
ဒါနိုး!!

ဘယ်လေးခဲတဲကွ... ခဲမှား
ခဲမှား... ခဲမှား... ခဲမှား
ခဲကန်တင်္ဂါကော်လေး
လို့မတွေ့ရတော့...

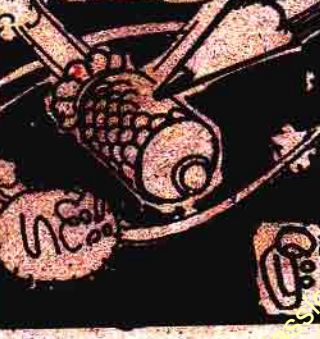
ဘယ်လေးခဲမှားခဲ
ခင်းခဲမှားကိုခဲမှား
ဖြုတ်ရသည်။

ခဲကန်ကွ...
ကော်လေးကွ...
တွေ့ရတော့သည်။

မင်းခဲမှားပြချင်လို့
ဖြေတကွ... လာခဲ
တော့ကွ... ငါလင်
ပဲတဲးပြ...

တို့ရွာနောက်က ပြောရမယ့်

“အပျိုကြီး ချစ်တတ်တဲ့” ဘိုကျား

■ကတည်း
ကျွန်းကားဘိုးစစ်ကောင်း
2 0 / 04

ဘိုကျားဆိုတာ ဗုဒ္ဓတန်းနောက်
ရွာမှာတော့ လူပျင်းတစ်ယောက်
ပဲ.....။

ငါ့နှယ်...
ဗုဒ္ဓကလေးသီးပေးများ
အခွံခွာကြီး...။
ကျေးမည်အုတ်
ကောင်းမှာ။

ဘာအလုပ်မျှမလုပ်
တော့ ဝမ်းရေအတွက်
အခက်တို့တာ.....။
“ခိုးစားမယ်ကွာ”
.....

အဲ့... ဒါပေမယ့် သင့်နက်
သန့်... ကောင်တော့ မသွားရဲဘူး
... သင့်... လောကတယ်...?"

နို့... ငါက
... နှိပ်...
... ရွာ...။

မတော်... လူမာ...
... သွား... ရင်... သည်း...။

ဟေ့... ဟေ့...
... တော်... တော်...
... ငါ... တွယ်... ဦး... မယ်
...။

တစ်ဝင်... ဖြစ်... သွား... နှာ...။
... ရွာ... ထဲ... က... စိုး... လေး... တို့...။
... တို့... မွတ်... တို့... လ... ဆွမ်း... ငြီး...
... စိုင်း... လောင်း... တဲ့... နေ... ရေ... နှာ...
... တက်... ဣ... တယ်...။

ဟုတ်... ခြိတ်... သား... လူ...
... မ... ခို... တဲ့... အ... ပျို... ခြီး... မ... မ...
... အိမ်... ကို... ခိုး... မ... မယ်...။
... ဟဲ... ဟဲ... ချယ်... ပဲ...။

ဟဲ...
... ငါ... မ...
... ခေါ်... တ... လား...။

အသက်ကြီးမပျက်က ပစ္စည်း...
တစ်ခု မေ.ခဲ.ရုံ အိမ်ဘက်
ဖြန့်ပျက်လာခြင်းဖြစ်၏

ငါ့နှယ်... သတိ
ကလေး... မေ
တတ်လျက်
တက...။

လူချင်တဲ့ ပစ္စည်းက မိမိ
ချောင်စစ်မေ့ထားခဲ့တာ
ဆိုတော့... ..

အဲ.တော့...
အူဦး...။

ဘိုကား ခမာ့ပြောက်ဒူး
တုန်နေသည်ကိုဖြင်၍...။

မဖြင်ချင်ပေမယ့်
မိ... အိမ်ရွာ
အုတ်ဦးမှ...။

အမ်း.. အူဦးတော့...
မိမိချောင်စစ်ချောက်
နေပြီ...။ ငါ..ဘာလုပ်
ရကောင်းမလဲ...။
ဟဟဟ...။

ဟိုဘက် ဒီဒါမိက...
လူရှိ ငါ့လာ... ..

ရှိပါ...
အပျိုကြီး...
အာပူပိမလို့... ..

မြော်... အုခိုးများ...
ဘယ်အချိန် ခိုးတတ်လို့
သိချင်လို့... ပါဟာ... ..

အမလေး
ဘာများ
ဟိလို့... ..

အုခိုး ပဲဟယ်... လူခြေတိတ်လို့
အိပ်မောကြတာ...
ဥပုနက်သန်း ကောင်မှ...
ခိုးတာပေါ့... ..

ဒင်း... တို့တွေ
နေတာတွေ အထဲက
နားထောင်နေမှာ... ..

သတ္တိနည်းတဲ... လူပျင်းဘုရား... ဘိက္ခုနားလည်း.....

ဘာ...ဘာ...တာမှ မ...မ
 လုပ်ပါနဲ့ဗျာ... ကျွန်တော်က
 တြောက်တတ်လို့... လို့...
 စောစောလာခိုးရတာပါ
 ဆင်သာ... ဟဲ့ဟဲ့

ဘာလို့ခိုးဖို့...
 တံစည်ရတာလဲ။

စား...စား
 စားစရာမရှိလို့
 ခိုးတာပါ။

စားစရာ မရှိရအောင်...
 ဘာအလုပ်မှ...
 မလုပ်ဘူးလား။

ပျင်း...ပျင်း
 မျင်းလို့ ဘာ
 အလုပ်မှမလုပ်
 ပါဘူးဗျာ။

ကာကွယ်
ပျဉ်းပျဉ်း

ရွှေအိ၊ရွှေဘုတ်

ရွေးဖို့ ရွေးရက် နဲ့ ချစ်

ဟို... အဖေ့အိမ်မှာ... တစ်ကောင်တည်း... မောင်
 အဖေ့အိမ်မှာ... တစ်ကောင်တည်း... မောင်
 ဘေးကတော့... မြေပို
 ဘေးကတော့... မြေပို

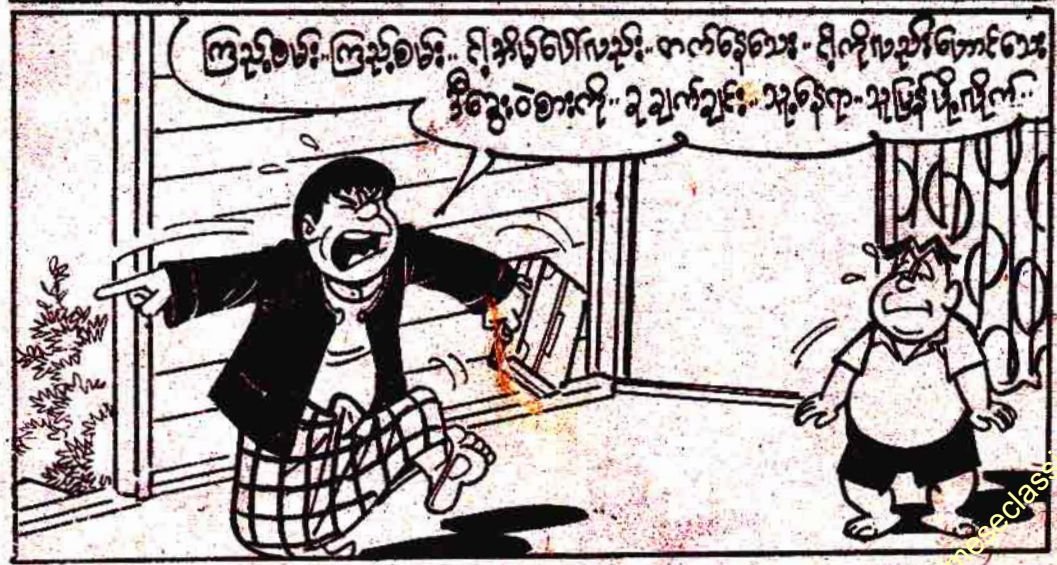
အိမ်... အိမ်... နှစ်ရက်...
 မိဘ... မြေ... မြေ...
 အဖေ... တစ်ကောင်... အဖေ
 နေကတော့... မြေ...

နှစ်ရက်... နှစ်ရက်... နှစ်ရက်...
 နှစ်ရက်... နှစ်ရက်... နှစ်ရက်...
 နှစ်ရက်... နှစ်ရက်... နှစ်ရက်...

ဘေးက... ဘေးက... ဘေးက...
 ဘေးက... ဘေးက... ဘေးက...

ဟို... ဟို... ဟို...
 ဟို... ဟို... ဟို...
 ဟို... ဟို... ဟို...

ဟို... ဟို... ဟို... ဟို... ဟို...
 ဟို... ဟို... ဟို... ဟို... ဟို...
 ဟို... ဟို... ဟို... ဟို... ဟို...

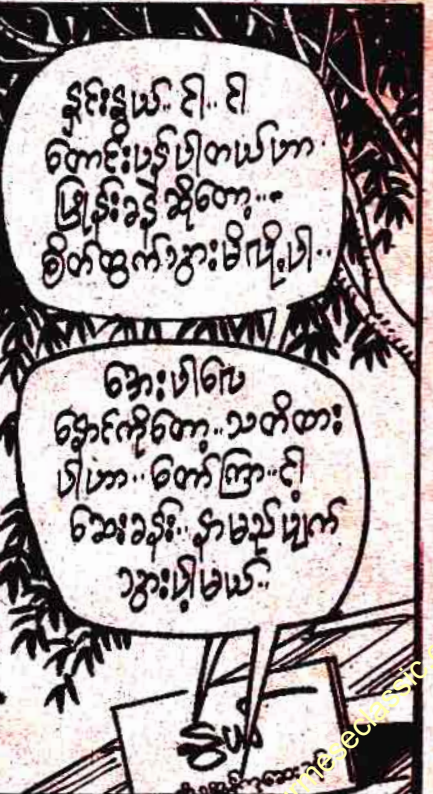
တော်တော် အရှက်ခွဲတဲ့
ခွေ့ခွတ်... ကဲကွာ...

အမယ်လေး
လေး...
စေပါပြီ...

ကြည့်စမ်း... ကြည့်စမ်း...
ငါ့အား ဂရုကို... ပက်ပန်း
ခွဲတောင်... ထိုက်တာ မဟုတ်
ဘူးဟဲ့... ခွေ့တော့... ဘင်္ဂက...
ခြေခိုကန်ရတယ်ကိုး

တော်ပြီ... တော်ပြီ... အိရတ္ထာန်ဆေးကုခန်းပွင့်ပြီး...
အိရတ္ထာန်တွေအပေါ်... ကြင်အမျှမရှိတဲ့ ဒီအင်္ဂ
ဆေးခန်းမျိုးမှာ... ဘယ်တော့မှ မလုတော့ဘူး...
ဟာ... ဘား... ဘွား... မယ်...

နှင်းနှယ်... ငါ... ငါ
တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ...
ပြိုနစ်ခွင့်ဆိုတော့...
စိတ်ထွက်ခွားမိအို... ပါ...

အေးပါပေ
ခွေ့ကုတော့... ဘဝိထား
ပါဟာ... တော်ကြာ... ငါ
ဆေးခန်း... နာမည်ပျက်
ခွားပြိုမယ်...

ဘွဲ့မရခင်တုန်းကတော့...
 မဟာပညာ၊ မစံသောကျင့်
 အာယုဒအလိုက်ပညာ၊ မကျ
 သေးကျိုး၊ နှင်က... မစဉ်းစား
 သေးဘူးကျိုး ပြောခဲ့တယ်
 နော်..

သူ့ဆို.. ဘွဲ့ပညာ.. ရပြီးပြီ.. အာယုဒအလိုက်ပညာ
 ပြစ်နေကြပြီဆိုတော့.. နှင်.. ပိုလို.. အပြောပေးပြီး
 တောင်းပြုပြီး နှင်းခွယ်ရယ်..

အေးဇော... ဝန်ခံ
 ငိုရင်တော့.. ငါပညာ
 နှင်လို.. သံဃာလုပ်
 ပါပါတယ်ဟာ..

ငါ မြီကတွေကပညာ.. ချစ်မှုရှိရင် ပက်ထပ်ပြီး
 ခွင့်ပြုထားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်ကဝတ်ချားနဲ့
 ဆိုင်တုန်းကစွဲဆိုတော့...

ငါ.. နည်းနည်းခွဲခွဲစားပါရစေချင်တာ
 ပြီးချစ်ရယ်..

ခွဲခွဲစားပါ.. ခွဲခွဲစားပါ..
 ဒါပေမယ့်.. ငါဝမ်းသာရမယ့်
 အပြောတော့.. ပြစ်ပါတော့ဟာ..
 နော်..

ခွဲခွဲစား
 တော့မယ်..

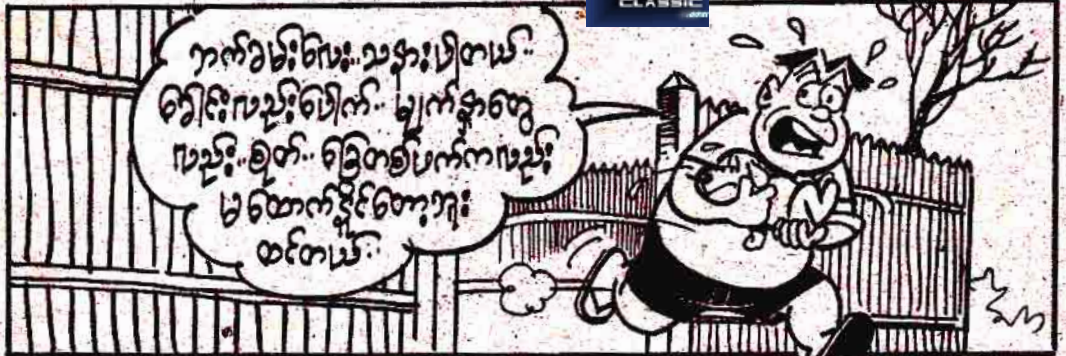
က... ရှက်ပါတယ်... ခွဲခွဲ... တစ်ခါတည်း
အပြစ်ရှင်းပစ်ပျက်မှ... ခေးမှာ

အင်း

ရွှေဘုတ်... ဂျပန်... မနေနဲ့ဗေ
ဘက်မင်းကို... ချီးမြှင့်... တော
ခိုးခိုး... မျက်... တကယ်
ပုပုမှာ

BURMESE CLASSIC

ဘက်မင်းဗေ... သနားပါတယ်...
ခေါင်းပုခင်းပေါက်... မျက်နှာတွေ
ပုခင်း... ခွဲ... ခြေတစ်ဖက်ကပုခင်း
မထောက်နိုင်တော့ဘူး
ထင်တယ်

မဖြတ်ဘူး... ပယ်ဖိတ်... ဆေးခွဲ... မှာ
ဘူး... အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး...
ခေါက်မှပဲ... မျက်နှာ...
ပုခင်း

အို... ခွဲ... ဗေ... ခေါင်းမှာ...
ပုခင်း... ပေါက်ပြဲနေပါဘူး
ကမ်းရိုး

ဟုတ်...
ဟုတ်ပါတယ်
အခု

ဇန်
အိန္ဒိယ ဆေးခွဲ

BURMESE CLASSIC

မူ့မူ့ အသိဉာဏ်မရှိ၊ မူ့မူ့ပစ္စည်း
ခံရမယ့် တိရစ္ဆာန်များတွေကို ဖြေခွဲ
စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ပဲ ခွဲတော့ နှင်က
အသိဉာဏ်မရှိတာတဲ့ တိရစ္ဆာန်များတွေ
အပေါ်တောင် ဒီကောက် အကြင်နာ
ခေါင်းပေးနေရင်...

မူ့မူ့ခွေး အပေါ်မှာကလေး
အကြင်နာရိုမယ့်မူ့မူ့မဟုတ်ဘူး...
ဒီတော့ နှင် ဂါ့ဆီက အပြေကို
ကယ်တော့မှ မျှောက်ပင်မနေနဲ့...
ဂါ့ဆီကိုကလေး ကယ်တော့မှ
မကတော့နဲ့တော့...

အိ...
တေပါက...

ကနိဒ်ယံ..
အိဗေ..
ကကိဒ်ယံ..

BURMESE CLASSIC

ဒီမူ့ပြစ်ရတာ...
ရွှေကုတ်နဲ့ ဟဲ့...ရွေးစုတ်
ကြောင့်ပဲ... ဂိး.....

ဆရာမရေ.. ဘက်ခမ်းကို.. ရွှေကကိဒ်ကောင်.. ကုထာ
ပေးနိုင်ပါအောင်.. ဂေဟဂေဟဘယ်.. ဘားကတော့..
ဒီနေရာမှာ.. ရေကို မကကိဒ်တော့
တုအတွက်...

ဟဲ့...
ဟဲ့...

ဟဲ့...
ဟဲ့...